

Przedownik

Codziennie ilustrowane pismo narodowe i katolickie

Kr. 107

Ł

Rok 65

Piątek, dnia 10 maja 1935

Zuchwały napad rabunkowy w Krakowie

Dawid Eichenwald z Tarnowa z drugim nieznanym osobnikiem usiłovali obrażować w biały dzień listonosza

Kraków. (PAT). W dniu dzisiejszym w centrum Krakowa na ul. Sławkowskiej dokonano zuchwałego napadu rabunkowego na listonosza pieniężnego, Franciszka Bezwińskiego.

Dwaj bandyci, udając bezrobotnych, zaczęli się w jednej z kamienic na listonosza, i z chwilą jego nadejścia jeden ze sprawców zadał mu silny cios w twarz, uszkadzając szczękę, drugi zaś usiłował wyrwać mu torbę z za-

wartością 4.700 zł, przeznaczoną do wypłat. Na krzyk napadniętego nadbiegli przechodnie i zdołali ująć jednego ze sprawców, Dawida Eichenwalda z Tarnowa, drugi ze sprawców zdołał zbiec. Policja posiada jego dokładny

rysopis i czyni energiczne poszukiwania.

Listonosz po odzyskaniu przytomności wrócił na pocztę i złożył tam pieniądze, a następnie udał się do pogotowia ratunkowego.

500 głodnych maszeruje do stolicy

Niezwykła demonstracja w Ameryce w imieniu 200 tysięcy głodnych

Nowy Jork. (PAT). W stanie Illinois wybuchły zamieszki na tle głodu, który ogarnął około 200.000 mieszkańców stanu z różnych warstw ludności. Wskutek zamknięcia ośrodków pomocy

sytuacja staje się poważna. 500 demonstrantów maszeruje do stolicy stanu Springfield, żądając otwarcia stacji opieki społecznej.

Prof. Piccard w Warszawie

Od wtorku, jak donieśliśmy już szczegółowo w naszym wczorajszym wydaniu głównym, bawi w Warszawie prof. Piccard, śmiały aeronauta, który pierwszy wdarł się do stratosfery. Prof. Piccarda, słynącego z wysokiego wzrostu i szczupłości powitał na dworcu mjr. Mazurek z 1-go pułku balonowego.

Warszawa. (PAT). Prof. Piccard oraz p. Tilgenkamp przyjęci zostali na audjencji dziś o godz. 11-ej na Zamku przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej. Prof. Piccardowi towarzyszyli rektor politechniki warszawskiej Warchałowski, szef wydziału balonowego departamentu aeronautyki młn spraw wojskowych płk. Wolszleger.

Karykatura wyborów i parlamentu

Na marginesie „sanacyjnego” projektu ordynacji wyborczej

Poznań, 8 maja.

Do czego „sanacyjny” projekt ordynacji wyborczej do Sejmu i Senatu zmierza, jest jasne aż nadto. P. Stawek dał sam do zrozumienia, że Blok Bezpartyjny Współpracy z Rządem stanie się zbędny. Stanie się nim dlatego, że cały parlament, z obu swemi izbami, ma być rozszerzonym „blokiem”, ma mieć charakter „sanacyjny”.

Do tego celu dostosowane są wszystkie zasady projektu, opracowane z olów iem w reku. Nowy parlament ma być parlamentem nominatów częściowo bezpośrednich (w Senacie), częściowo pośrednich (w Sejmie i Senacie), uzyskujących mandat z łaski sfer „miarodajnych”. Znowuż częściowo — kalkuluje się — stanie się to droga nacisku, a częściowo sposobem, ustalonym przez ustawę.

Dla przykładu wskażemy, że do zromadzeń okręgowych, ustalających kandydatury, mają wybierać delegatów m. i. przedstawicieli samorządu gospodarczego, ale przedstawicieli te — jak wiadomo — składają się częściowo z osób, powołanych przez oddzielnego ministra resortowego, i tak: do izb rolniczych minister rolnictwa powołuje radców w ilości, która może się równać połowie ogólnej ilości radców z wyborów, do izb przemysłowo-handlowych powołuje minister tegoż resortu kilku nominatów, a do izb rzemieślniczych tenże minister przemysłu i handlu powołuje dwie piąte członków. Parlament, powstały na podstawie takiej ordynacji wyborczej, ma sprawować — niezawisła kontrola nad działalnością polityczną i gospodarką finansową rządu! Karykatura ordynacji wyborczej, parodia wyborów i parlamentu.

Zarazem projekt ten ordynacji wyborczej oznacza wyraźne i stanowcze złamanie nowej konstytucji przez własnych jej twórców, tak ja rzekomo szanujących i taka do niej rzekomo przy-

wiających wagę historyczną...

Projekt bowiem oznacza zniesienie zagwarantowanych tej konstytucji zasad równości i bezpośredniości wyborów. Zastępuje on je wprowadze-

Piękno Poznania: Ratusz poznański wieczorem, oświetlony reflektorami. Fot. Stefan Klainert.

niem w życie dwustopniowości wyborów, przyczem uzależnia najbardziej podstawową część aktu wyborczego, t. zn. tworzenie kandydatur, od przynależenia do takiej czy innej kategorii obywateli. Jest to brutalne podeptanie zasad nowej konstytucji, stojącej o ile chodzi o równe i bezpośrednie prawo wyborcze, w zgodzie z konstytucją dotychczasową.

Niemniej projekt nowy narzuca tarcia i walki polityczne nie tylko samorządowi terytorjalnemu, ale nawet gospodarczemu. A przecież tak niedawno, bo przy ostatnich wyborach samorządowych, obóz „sanacyjny” tak — „walczył” z politycznym „partyniactwem” na gruncie samorządowym. Nowy projekt ordynacji wyborczej do Sejmu i Senatu obłudnie te niechęć demaskuje i pletnuje, wypychając samorząd nawet gospodarczy, na tory walk politycznych.

Przekreśla się własna konstytucja, chce się skłócić walka polityczna przedstawicielstwa życia gospodarczego projektu się karykaturą ordynacji wyborczej i parodią wyborów, byleby mieć parlament, zamieniony w B. B.

Oto cel „sanacji” i drogi, do niego wodzące. Tej prawdy nie zasłania żadne fałszywe polityczne, jakoby dotąd prawo stawiania kandydatur do Sejmu i Senatu miały tylko partie; miał je każdy obywatel, i wykonywały je też oprócz stronnictw oddzielne organizacje społeczne jak związki zawodowe, lokatorskie, właścicieli nieruchomości, a nawet jednostki indywidualne, zrzeszwszy się w grupę. Korzystał zaś w ostatnich latach z prawa tego najbardziej blok rządowy, będący podobno — według własnego jego twierdzenia — za-

przeczeniem partji... Więc i ten zarzut jest obłuda.

Jak autorowie nowego projektu ordynacji wywrócili własne swe, doniedawna głoszone zasady, do góry nogami, tego dowody znajduje Czytelnicy na stronie 3, gdzie przytaczamy oświadczenia dawniejsze pp. Podolskiego i Cara.

Spółeczeństwo nasze jest w najszerzych swych warstwach zbyt uczciwe, żeby wiedzieć nie miało, jak ocenić należą nowe „dzieło” tych, co na ustach mają odrodzenie narodu, a przez nie siłę państwa naszego.

Socjaliści o „sanacyjnej” ordynacji

Warszawa, (Tel. wł.) Dzisiejsza prasa warszawska ogranicza się na ogół do podania treści projektu nowej ordynacji wyborczej, zostawiając komentarze na później.

Tylko socjalistyczny „Robotnik” zamieszcza uwagi, w których pisze m. i.:

„Jeżeli pozostawić na uboczu wywody p. Sławka o „partyjniectwie” i o typie „posta idealnego”, wywody, w których uderza niekiedy nuta jakiejś bezgranicznej naiwności, — pozostanie prosta i jasna zasada: „B. B. W. R. ma być Sejmem”.

„Myśl rzekomo nowa a wylęta, jak się okazuje, w mózgu p. prof. Kozłowskiego, jest w gruncie rzeczy bardzo stara; oznacza w praktyce zastąpienie wyborów — nominacjami na rzecz jednej partji politycznej. Konsekwencje będą te, które muszą być. Uderza też w mowie p. Sławka, głęboka, trudna do zrozumienia, nieszczerść: nie sposób przypuścić, by kierownictwo klubu B. B. W. R. naprawdę sądziło, że Sejm i Senat tak powołane do życia mogą rościć jakiegokolwiek pretensję do reprezentowania istotnej woli kraju.

„Lekkomyślność i nieszczerść są dwiema cechami podstawowymi całego projektu.”

Projekt ordynacji wyborczej

W dalszym ciągu zasady ordynacji wyborczej, przedstawione przez posła Podolskiego, miałyby wyglądać jak następuje:

Wybór senatorów

Każdy powiat dzieli się na obwody wyborcze, liczące w zasadzie po 60 wyborców do Senatu. Każdy taki obwód wybiera jednego delegata do wojewódzkiego kolegium wyborczego. Wybór delegatów odbywa się na dwa tygodnie przed dniem głosowania do Sejmu na zebraniach obwodowych. Delegaci zbierają się na zebraniach w miastach wojewódzkich w następną niedzielę po dniu głosowania do Sejmu.

Kolegium wyborcze wylania listę kandydatów, poczem przeprowadza głosowanie w ten sposób, że każdy delegat ma prawo oddać głos:

w województwach, wybierających 5 lub 6 senatorów, na 4 kandydatów;
w województwach, wybierających 4 senatorów, na 3 kandydatów;
w województwach, wybierających 3 senatorów, na 2 kandydatów;
w województwach, wybierających 2 senatorów, na 1 kandydata.

Wybraniymi na senatorów zostają ci, którzy otrzymają największą ilość głosów, niemniej jednak niż 1/3 głosów każdy. Po wyborze senatorów odbywa się w ten sam sposób wybór 2 zastępców senatorów.

Liczba senatorów w województwach

Z ogólnej liczby 64 senatorów, powołanych w ten sposób, przypada: na m. stoł. Warszawę oraz woj. kieleckie i lwowskie — po 6 senatorów; na woj. warszawskie i łódzkie — po 5 senatorów; na woj. lubelskie, wołyńskie, krakowskie i poznańskie — po 4 senatorów; na woj. wileńskie, białostockie, tarnopolskie i śląskie — po 3 senatorów; na woj. pomorskie, nowogrodzkie, poleskie, stanisławowskie — po 2 senatorów.

Po ogłoszeniu wyniku wyborów do Senatu nastąpi w ciągu dni 7 powołanie pozostałych 32 senatorów przez prezydenta R. P.

Figi staniały

Warszawa, (Tel. wł.) Wobec obniżenia cen na owoce południowe, ceny fig, które dotąd w detalu kosztowały 3,50 za kg. zostaną obniżone do 2 zł. (w.)

Wywracanie zasad do góry nogami

Jak pp. Car i Podolski wyobrażali sobie niedawno ordynację wyborczą

Warszawa, 8 maja

Wreszcie odkrywa się rąbek tajemnicy ordynacji wyborczej. Przy czerwonym stole, ustawionym w półkole, pokrytym czerwonym sukniem, w sali noszącej nazwę „sala Rzeczypospolitej”, w pałacu przyjdum rady ministrów, tuż obok gabinetu premiera, zebrało się grono wybrańców z obozu prorządowego. Przyszli z najwyższym zaciekawieniem, sami nieobeznani z niczem. A wraz z nimi przybyło do stołicy sporo innych posłów i senatorów z partji rządowej, aby się dowiedzieć cokolwiek o swoim losie.

Premjer Sławek mówił przeszło pół godziny. Dłużej wykladał szczegóły ordynacji wyborczej pos. Podolski, któremu przypada w udziale w ramach przyjdum partji rządowej opracowywanie szczegółów i szczegółików. On to odkrył kunsztownie zmaistrowany projekt.

Jeszcze przed konferencją „Czas” wysuwał zastrzeżenia przeciwko takiej konstrukcji przyszłego parlamentu, któryby nie odpowiadał zasadniczym czterem warunkom, jakie przewiduje nowa konstytucja: powszechności, równości, bezpośredniości i tajności. Na konferencji przedstawiciele konserwatystów podnosili różne zastrzeżenia natury prawnej. Ale się udobruchają, gdy ich przycisną z góry. Bo przekonania i poglądy ulegają ewolucji.

Warto nieraz zajrzeć do przeszłości. Otóż dnia 21 stycznia 1932 r. na posiedzeniu komisji konstytucyjnej Sejmu pos. Bohdan Podolski mówił o składzie Sejmu m. in. co następuje:

„Należałoby, zdaniem moim, pozostawić w ustawie konstytucyjnej jedynie przepisy gwarantujące oparcie ordynacji wyborczej na podstawach demokratycznych, w szczególności na zasadzie po-

wszechnego i tajnego głosowania, tudzież przepisy określające, ilu ma być posłów i komu w zasadzie przysługują, ma prawo wybierania i wybieralności, wreszcie przepisy, stanowiące kto rozstrzyga o ważności zaproszonych wyborów.”

O głosowaniu proporcjonalnym referent Podolski tak wypowiedział się wtedy:

„Nie podzielam poglądu, jakoby poziom Sejmu zarówno moralny jak i intelektualny mogło podnieść ograniczenie zasady proporcjonalności i zniesienie list państwowych oraz wprowadzenie systemu głosowania na osoby, a nie na listy

Pomimo stwierdzonych wad, system wyborów stosunkowych w skombinowaniu z systemem list państwowych ma tę niewątpliwą wyższość, że zaspala zbliżone do siebie ideologicznie uzurpowania polityczne różnych dzielnic państwa, a temsamem przyczynia się do szybszego scementowania i zatarcia granic zaborów w psychice obywateli Polski współczesnej. System wyborów większościowych, uzależniając w wyższym stopniu posłów od miejscowych wyborców i czyniąc ich w praktyce reprezentantami interesów lokalnych — sprzyjałby temsamem rozwojowi tendencji separatystycznych i niechęci dzielnicowych tak jeszcze żywych w poszczególnych częściach Rzeczypospolitej.

Poza tem system wyborów stosunkowych ma tę niewątpliwą zaletę, że usuwa przypadkowość wyniku wyborów, a temsamem uklad sił politycznych w Sejmie czyni niezależnym od ślepego trafu.

Ze względu na powyższe zalety systemu wyborów stosunkowych uważam, że jest on najodpowiedniejszym systemem wyborczym do parlamentu politycznego.

Jestem także zgodny z prof. dr. Buzkiem, że system, na którym została oparta obowiązująca ordynacja wyborcza, sprzyja wcale najmniej powstaniu stałej większości w Sejmie, pochodzącej z wyborów politycznych. Jeżeli się prztem uwzględni, że system ten przez udoskonalenia da się jeszcze bardziej dostosować do powyższego celu.”

Wkońcu p. Podolski proponował

Specjalne okręgi wyborcze dla Żydów

Miałoby je mieć Warszawa, Łódź, a częściowo i Lwów

Warszawa, (Tel. wł.) W ciągu dnia dzisiejszego nie było żadnych obrad w sprawie ordynacji wyborczej. Będą one wznowione prawdopodobnie jutro.

Jak słyhać, Warszawa miałaby 6 okręgów, w tem 1 przypadający na Pragę. Wśród pozostałych pięciu jeden byłby wyznaczony dla Żydów. Dla Łódzi przewidziane są 3 okręgi, w tem jeden dla Żydów. Poznań, Kraków, Lwów, Wilno po 2 okręgi. We Lwowie 1 okręg tak będzie skonstruowany, że Łódź mógł wyjść poseł żydowski. Ukraińcy będą mogli uzyskać mandaty w szeregu województw południowo-wschodnich.

O ile okręgi wyborcze w województwach wschodnich i centralnych będą obejmowały mniej więcej 3- lub 4 powiaty, o tyle na ziemiach zachodnich w województwach pomorskiem, poznańskiem i śląskiem 1 okręg przypadnie na 5 do 6 powiatów, które zresztą w sumie będą posiadały tę samą liczbę ludności.

Aresztowanie 16 wywrotowców żydów

Warszawa, (Tel. wł.) Władze bezpieczeństwa aresztowały cały zarząd tSow. Wzajemnej Pomocy Studentów Żydów przy Państw. Szkole Budowy Maszyn im. Wawelberga i Rotwanda, złożony z 16 osób, pod zarzutem zajmowania się akcją wywrotową. (w.)

Prezes „sanacyjnej” Ligi Inwalidów ustąpił

Warszawa, (Tel. wł.) W łonie Ligi Inwalidów panuje od dłuższego czasu niezadowolenie przeciwko osobie prezesa Legji Inwalidów, posła z B. B., Boreckiego. Wystosowano szereg listów otwartych, w których stawia się mu rozmaite zarzuty. Porecki w rezultacie ustąpił z prezesury. (w.)

Jedyny statut akademicki

Warszawa, (Tel. wł.) Mln. oświaty zgodziło się na utrzymanie projektowanego dotychczasowego statutu „Akademickiego Związku Sportowego”, jedynego akademickiego stowarzyszenia międzyuczelnianego.

Absolwenci uczeni zagr. i polska adwokatura

Warszawa, (Tel. wł.) Naczelna rada adwokacka rozstrzygnęła zasadniczo sprawę przyjmowania do adwokatury absolwentów zagranicznych uczelni. Uznano, że dyplom z ukończenia wydziału prawnego uniwersytetu zagranicznego może być uznany zarówno za równorzędny z dyplomem studentów uniwersyteckich w Polsce, jak i w razie nostryfikowania dyplomu przez uniwersytet polski. (w.)

zmniejszyć liczbę posłów nie niżej jednak niż na 360 ze względu na obszar i zaludnienie państwa.

A jakież było stanowisko generalnego referenta, wicemarszałka Sejmu posła Cara? Na posiedzeniu komisji konstytucyjnej z 28 stycznia 1932 r. oświadczył m. in.:

„Polemizując ze stanowiskiem referenta posła Podolskiego, oświadczam co następuje: „Wprowadza on (referent) do konstytucji tylko dwuprzmiotnikowe prawo wyborcze, t. j. wymienia tylko zasadę powszechności i tajności. Z tego możnaby wnosić, że pozostałe trzy przymiotniki chce skreślić. To byłby wniosek błędny. Te trzy przymiotniki nie mają być wykreślone z ustawodawstwa polskiego. Kwestja ta w praktycznym ujęciu prowadzi do zagadnienia kodyfikacyjnego, mianowicie: gdzie umieścić te przymiotniki, czy także w konstytucji, czy w jakim innym akcie, któryby nie miał charakteru konstytucyjnego, lecz charakter ustawy zwykłej.”

Dlatego jako generalny referent stwierdzam raz jeszcze, że będziemy za tem, aby w tej chwili 5-przymiotnikowe prawo wyborcze utrzymać, a rozdzielenie i ustosunkowanie tych przymiotników uznajemy za zagadnienie natury kodyfikacyjnej.”

Posłuchajmy dalej wynurzeń tegoż posła Cara:

„W dyskusji prawniczej i publicystycznej poruszano już nieraz kwestję systemu głosowania na listy i na osoby. My się oświadczyliśmy za systemem list, gdyż doświadczenie dotychczasowe pod tym względem wskazuje na to, że system list ma pewną przewagę, bo doprowadza do większej konsolidacji i umożliwia parlamentarną większość.”

Opowiadał się też za proporcjonalnością. System większościowy jest mniej słuszny, bo nie daje ludności podziału mandatów w stosunku do rozporządzalnych głosów. Drugą zaletą proporcjonalności jest to, że skoro mamy tereny pod względem narodowościowym mieszane, należy dać sposobność dojścia do głosu obu elementom. Jestem dalej za tem, żeby utrzymać listy państwowe, bo one premjując większe stronnictwa, doprowadzają do wytworzenia większości.”

Minęły trzy lata. Zarówno p. Car, jak i p. Podolski przy układaniu nowej konstytucji i przyszłej ordynacji wyborczej odegrali bardzo doniosłą rolę.

Ale poglądy ich uległy gruntownej zmianie. Niema w ich projektach z r. 1935 ani śladu z tego, o co kruszyli kopie w r. 1932.

WARSZAWIANIN.

Gdy zjesz obiad

NIE ZAPOMNIJ
PRZECZYTAĆ

„Ilustracji Polskiej”

Najnowszy — 19 numer — to barwny kalejdoskop aktualności ze świata!

Warszawa w śniegu
Jubileusz króla angielskiego
Murzyni na polskim okręcie
3000 książek w chacie
Nurek rozmawia z lotnikiem
Upiór wielkiej wojny...
Ludzie bez nerwów
Film — Teatr — Sport

24 strony tekstu!
60 sensacyjnych zdjęć!
45 groszy egzemplarz!

Kupisz, prawda?

Za przykładem Beli Kuna...

Żyd Krausz nawołuje do likwidacji Stronnictwa Narodowego

Jaskrawe światło na Żydów i ich sposób myślenia

Łódź, 8 maja.

Dr. Krausz ogłosił przed paru dniami w żydowskim „Nowym Dzienniku” artykuł, zatytułowany: „Refleksje na temat mentalności żydowskiej i endeckiej”. Artykuł ten istotnie rzuca jaskrawe światło na Żydów i ich sposób myślenia. Zakończenie owego artykułu brzmi w ten sposób:

„Endecją zajmą się władze i odpowiednio postąpią. Żydzi muszą się zająć sami sobą.”

Bardzo znamienne słowa. Typowa „hucpa” żydowska. Przedewszystkiem jest to zupełnie wyraźna prowokacja — nawoływanie do jak najszybszej likwidacji Stronnictwa Narodowego. Dr. Krausz widocznie przypuszcza, że władze nie wiedzą, co robić i wskazuje im drogę. To nas nie dziwi, przyzwyczajaliśmy się bowiem do prowokatorskiej roli Żydów.

Ciekawsze są ostatnie słowa: „Żydzi muszą się zająć sami sobą...” — Radnemu Krauszowi śnią się widocznie dawne dobre czasy, gdy to w przedrozbiorowej Polsce istotnie żydostwem władze się nie zajmowały. Gdy to Żydzi sami z siebie podatki ściągali, sami własne sądy mieli, a stosunki z „gojami” utrzymywali za pośrednictwem „sztaadlanów”. Graszowali ci „sztaadlan” po całej Polsce i zapomocą łapówek przełomowali wszelkie sprawy, na których zależało żydostwu, a które wówczas było „państwem” w państwie.

Atoli dziś Żydami muszą się coraz gorliwiej zajmować właśnie władze państwowe. Każdy proces komunistyczny — to rewja żydowskich działaczy; jeżeli są tam „goje”, to zaledwie kilku „dla okras”. A procesy o handel narkotykami, a handel żywym towarem, a przemyt, a co grubsze fałszerstwa (ostatnio angielskie znaczki stemplowe), a paserstwo? Czy tam Żydzi stanowią tylko 12 proc. przestępców, czy odpowiadają ich liczebności w Polsce, czy też bywa ich tam znacznie więcej? Zda się, że tak. Dlatego właśnie władze wciąż muszą się Żydami zajmować. I to nie tylko władze policyjne. Ostatnio coraz gorliwiej i częściej zajmują się Żydami Inspektoraty Pracy w związku z wyzyskiem robotników.

Gdy zaś Żydzi chcą się sami sobą zajmować, to się też bardzo często kończy interwencją władz. Gdy na przykład Żydzi, niechętnie udający się ze swymi sprawami do polskich sądów, założyli „Bratnią Pomoc” z polubownym sądem, to się ostatecznie skończyło na sądzie okręgowym, gdzie zasiada obecnie na ławie oskarżonych „Ślepy Maks” z towarzyszami. To nie jest wypadek odosobniony. Przypominamy zeszłoroczną głośną afertę w warszawskiej „Ostatniej Posłudze”.

Tak, niestety, władze muszą się zajmować Żydami i to nie tylko w Polsce, lecz i na całym świecie. W jednych krajach jeszcze się to załatwia „detalicznie”, w innych już „hurtowo”, lecz wszędzie działalność żydostwa wymaga gorliwej opieki ze strony władz nieżydowskich. Taki to już jest rodzaj owej żydowskiej działalności.

„Endecją zajmą się władze i odpowiednio postąpią...” Władze administracyjne państwa polskiego wiedzą o istnieniu Stronnictwa Narodowego i postępują tak, jak uważają za stosowne. To jest sprawa pomiędzy Polakami, jednak miesza się w to Żyd, dr. Krausz, i chce narzucić polskim władzom swój pogląd.

Kim jest dr. Krausz?

Dr. Juliusz (!) Krausz jest sionistą, czyli żydowskim nacjonalistą. Do Polski przybył i obywatelstwo polskie uzyskał nie tak dawno. Pórzędnie mieszkał na Węgrzech, gdzie się też wychował. Mimo to w sprawach, dotyczących najważniejszych interesów Polski, dr. Krausz ma głos! Przez sjonistów został wybrany do łódzkiej rady miejskiej.

Żydów, zamieszkujących w Polsce, można zerubszą podzielić na trzy grupy: ortodoksów, asymilatorów i nacjonalistycznych sionistów.

Gdy się ortodoksi miesza do spraw polskich, powołują się na to, że mieszkają tu od wielu pokoleń, a zatem nabyli pewne prawa. Nie jest to dostateczne tłumaczenie. Podobnie jak loka-

tor nie może się tłumaczyć, że nie będzie płacił czynszu gospodarzowi domu, że sam jest współwłaścicielem, dlatego, że mieszka tu od kilkunastu lat. Nie jest to wprawdzie poważny argument, ale bądź co bądź argument.

Gdy asymilatorzy wtracają się do spraw polskich, tłumaczą to tem, że chcą zostać Polakami. I to tłumaczenie nie jest wystarczające. Mieszkając w Polsce od wielu pokoleń, dawno się mogli spolszczyć, podobnie, jak to zrobili litewscy Tatarzy, Niemcy, ongiś miasta polskie zamieszkujący, lwowscy Ormianie itd. Żydzi obiecują zasymilować się dopiero teraz, gdy w Polsce coraz silniej się budzi ruch narodowy. I to tłumaczenie jest więc

niewielkie.

Ale na jakiej podstawie mogą mieć pretensje do rządzenia w Polsce sjonisci? Sami za swą ojczyznę uznali Palestynę, tu są chwilowymi gośćmi, ale mimo to chcą Polakom narzucać sposób postępowania! Dr. Krausz w dodatku w Polsce się nie urodził, jest przybyszem, żydowskim nacjonalistą i chce mieć w Polsce decydujący głos! Widocznie zapomina, jaki los spotkał na Węgrzech jego współplemieńca Beli Kuna, który chciał narzucić Węgrom w ich ojczyźnie swoje porządki?

Dr. Krausz pisze: „I bodaj, że pp. Kowalscy (aluzja do przywódcy ruchu narodowego w Łodzi) bardziej niż wszelkie hasła przebudują psychikę

żydowską i tem mimowoli sprawią nam wielką przysługę.”

My ze swej strony odpowiadamy niemal temi samymi słowami: — Tacy działacze jak dr. Krausz i ich sposób zachowania się w Polsce są żywą ilustracją hasła, głoszonych w sprawie żydowskiej przez Stronnictwo Narodowe. Postępowanie ich otwiera oczy najzgorzialszym zwolennikom asymilacji i równouprawnienia Żydów oraz wykazuje dobitnie, jaką rolę żydostwo odgrywa teraz i chce odegrać w przyszłości.

Działalność dr. Krausza i jemu podobnych coraz silniej konsoliduje Naród Polski i to jest jedyny pożytek z ich pobytu w Polsce.

Szczerze i otwarcie!

Na marginesie oświadczenia radzieckiego Klubu Obozu Narodowego w Łodzi

Łódź, dnia 8 maja.

W jednym z ostatnich numerów „Orodownika” zamieściliśmy oświadczenie radzieckiego klubu Obozu Narodowego w Łodzi, w którym powiedziano, że: 1) polskie społeczeństwo Łodzi w wyborach 27 maja 34 r. w sposób wyraźny oświadczyło, iż pragnie, aby Łódźą rządził Obóz Narodowy, 2) odkładanie „zatwierdzenia” wyborów ujemnie wpłynęło na tok pracy rady miejskiej, 3) rada miejska dokonała wyboru nowych władz miejskich, lecz do tej pory ich nie zatwierdziła, 4) Żydzi zachowują się w Radzie miejskiej w ten sposób, by uniemożliwić uchwalenie budżetu i 5) komisarz Wojewódzki, nie reagując na prowokacyjne wystąpienie radnego Minbergera (posła EE), wolał zamknąć posiedzenie, pośrodku umożliwiając Żydom wykonanie ich planu, t. j. pozbawienie miasta budżetu.

Te pięć punktów, które zacytowaaliśmy wyżej, to tylko część tych ważnych spraw, o których jasno i dobitnie mówiliśmy oświadczenie. Deklarację Klubu Narodowego podaliśmy bez komentarzy, rezerwując je na później. Dzisiaj właśnie pragnęlibyśmy zająć się szerzej sprawą, która, naszym zdaniem, dominuje nad wszystkimi innymi, a która w oświadczeniu została oświetlona tylko zasadniczo.

W końcu deklaracji powiedziano, co następuje:

„Na tem ostatnim posiedzeniu (w dniu 11 kwietnia — przyp. red.) komisarz rządowy wbrew ściśle określonymu porządkowi obrad zezwolił przedstawicielowi radnych żydowskich (posłowi BBWR.) Minbergowi na odczytanie deklaracji, zawierającej chętlawe wyrażenia, obrażające już nie tylko Obóz Narodowy, ale cały naród polski. Prowokacja Żydów zmierzająca do tego, aby udaremnić ostateczne uchwalenie budżetu, Żydzi bowiem wzięli, że radni narodowcy muszą zaprotestować przeciwko takim wystąpieniom. Chodziło im o to, by doszło do przerwania posiedzenia, a jednocześnie o upozorowanie, że narodowcy uniemożliwiają uchwalenie budżetu. Komisarz rządowy, zamiast wykorzystać uprawnienia przewodniczącego i odebrać głos i zastanowić względem Minbergera jak najostrejsze sankcje, a tem samem umożliwić Radzie miejskiej spełnienie podstawowego jej obowiązku, — posiedzenie zamknął, odracając w ten sposób poraż drugi na czas nieokreślony ostateczne uchwalenie budżetu.”

Coprawda p. Komisarz nadesłał nam już sprostowanie, wyjaśniające, że (cytujemy dosłownie) „odroczenie posiedzenia w dniu 11 kwietnia nie było podyktowane taktyką obrony ja-

kichkolwiek pozycji budżetowych i że on, udzielając głosu radnemu żydowskiemu Minbergowi, postąpił zgodnie z porządkiem obrad.” — to jednak nam nie przeszkadza zapytać s. p. Komisarza, skąd wie, że odroczenie tego posiedzenia nie leżało w interesie obrony tych pozycji budżetowych, których w zaciełki wprost sposób bronią Żydzi? Twierdzący stanowczo, iż Żydzi nie chcą dopuścić do uchwalenia takiego budżetu, któryby ograniczał ich żądania i dlatego właśnie uniemożliwiają odbicie decydującego posiedzenia. Tem też tłumaczymy prowokacyjne wystąpienie radnego Minbergera. W tych warunkach musimy uznać, iż sprostowanie p. Komisarza poszło nieco za daleko, bo zahaczyło aż o... interesy żydowskie.

Ale przejdźmy do właściwego tematu. Powiedzieliśmy wyżej, że Żydom chodzi o uniemożliwienie uchwalenia budżetu antysemitckiego. W ten sam sposób ocenili sytuację Klub Narodowy w publicznym oświadczeniu.

Ale czy tylko o to im chodzi?

Żydzi w swoich planach, które łatwo prześledzić, sięgają o wiele dalej. Ich prasa zresztą dopomogła do demaskowania tych kombinacji. Ażeby ich dobrze zrozumieć, powtórzmy krótko wszystko od początku: Żydzi nie chcą dopuścić do uchwalenia budżetu, bo jest on wyraźnie wymierzony przeciwko nim. Aby nie dopuścić do uchwalenia budżetu — prowokują, wiedząc, że rzucaniem obelg wywołają reakcję w takiej czy innej formie. Tutaj znowu liczą, iż przewodniczący, pragnący normalnie kierować obradami, nie dopuści do takiej reakcji, jakaby najbardziej odpowiadała — i zawsze posiedzenie zamknie. W ten sposób uchwalenie budżetu ciągnęłoby się w nieskończoność, aż władze nadzorcze powiedziałyby: **Dość tego! Rada o tym składzie nie jest zdolna do normalnej pozytywnej pracy — trzeba ją rozwiązać.**

Oto końcowy etap kombinacji żydowskiej. — Jak narazie, plan im się częściowo udało. Budżet nie jest jeszcze uchwalony, prowokacja trwa, posiedzenia się zamyka. Chodzi tylko teraz o osiągnięcie ostatniego upragnionego celu.

Żydowski „Nasz Przegląd” wypaplał się z tem zupełnie wyraźnie. Napisał wprost: **„radę miejską w Łodzi należy rozwiązać.”**

Zatem, jak widzimy, Żydzi w Warszawie już poszli w pomoc łódzkim Minbergom, Bielonom, Urbachom, Krauszom i t. d. Czy plan im się uda — nie od nas to zależy. Żydzi nie myślą o tem, że w przyszłych wyborach Obóz Narodowy odniesie jeszcze większe zwycięstwo, narazie chodzi im tylko o to, by obecny Klub Narodowy przestał zbawienne oddziaływać na polskie społeczeństwo.

Deklaracja klubu Obozu Narodowego mówiła o tem szczerze i otwarcie — chociaż krótko. Myśmy tylko tę myśl rozwinięli, by dobrze można było zrozumieć, do czego zmierzają Żydzi.

Łódź, o północy przed dnem jubileuszowym parę królewskiej: Tłumy ludzi łączyły na ulicach by zabezpieczyć sobie dobre miejsce na chwile procesji królewskiej do kościoła św. Pawła. Specjalni kawiarze rozdawali oczekującym gorącą czarną „rozgrzewkę”.

Jeszcze o zajścia pod Jasną Górą

Wyroki skazujące

Częstochowa, 9 maja.

Sprawa zajść pod Jasną Górą w czasie pobytu gen. Hallera w Częstochowie została rozbita na kilka procesów.

Drugi z kolei, w którym w roli oskarżonych występuje Antoni Czernik z Łodzi oraz mieszkańcy Częstochowy Władysław Rabenda, Czesław Bugara i Zdzisław Barański, odbył się w poniedziałek 6-go maja. Władysław Rabenda odpowiadał z art. 129 k. k. za to, że groził nabitym rewolwerem usiłował przeskoczyć przodownikowi policji Tarłowskiemu w zatrzymaniu Bugary, pozostali oskarżeni byli z art. 154 k. k. o nawoływanie bądź do bicia policji, bądź do odbijania zatrzymanych.

Sprawę rozpoznawał sędzia Chrapowicki, oskarżał pprok. Szlittler, bronił wszystkich oskarżonych znany adwokat warszawski mec. Stypułkowski.

Oskarżony do winy nie przyznaje się. Osk. Czernik, wydelegowany na uroczystość przez zarząd S. M. w Łodzi, znajdował się w asyście gen. Hallera, tem samem nie nawoływał do bicia policji, ani nie prowadził czwórek Młodych S. N., co mu zarzuca akt oskarżenia. Pozostali oskarżeni, jak się okazało, nie byli wówczas jeszcze członkami S. N. Narodowcami stali się dopiero po zajściach. Brali udział w uroczystościach, jak tysiące innych, uciekali przed pałkami, tak jak inni. Osk. Barański, jako fotograf-amator, robił pamiątkowe zdjęcia.

Ze świadków dowodowych zeznają pierwszy przod. Wydz. Śl. Jan Tarłowski, który opisuje moment, gdy osk. Rabenda, biegnąc rzekomo w obronę Bugary wymierzył w stronę niego (Tarłowskiego) nabity rewolwer. Obrońca, zadając odpowiednie zapytania, podkreśla, że Rabenda mimo, że przod. Tarłowski w obronie własnej strzelił do niego, nie oddał wzajemnie strzału, a nawet w szamotaniu się odrzucił rewolwer, bojąc się odpowiedzialności za nielegalne posiadanie broni.

Na te same okoliczności zeznaje św. Hebdziński. Twierdzi on, że wytrącił nawet Rabendzie rewolwer z ręki, nie słyszał jednak, aby św. Tarłowski strzelał. Na skutek sprzeczności zeznań następuje konfrontacja św. Tarłowskiego i Hebdzińskiego.

„Sędzia: „Jako wytrącił pan broń z ręki Rabendzie, i nie słyszał w tej chwili oddanego strzału?”

Św. Hebdziński: — Zdaje się, że słyszałem. Na sali śmiech.

Inni świadkowie w różny sposób, ale zgodnie usiłują poprzeć oskarżenie, do sprawy nic nowego nie wnoszą. Świadkowie odwodowi z całą stanowczością odpięają zarzuty, stawiane oskarżonym. Św. Jan Papczyk robił zdjęcia z osk. Barańskim, wspólnie otrzymali kilka pałek, nie słyszał, ani widział, aby oskarżony wznosił jakieś okrzyki.

Podobnie zeznaje św. Szczypior, który obserwował aresztowanie osk. Barańskiego, w chwili, gdy tenże ustawiał aparat do zdjęcia. Prowadzenie Barańskiego do komisariatu opisuje św. Lepartowska, twierdzi, że był bity, tak, że upadł nawet na ziemię. Alibi osk. Czernika ustalają św. Gajda i Stysiński. Św. Gajda obserwował osk. Czernika obok gen. Hallera od chwili dokonania poświęcenia sztandaru, aż gdy pochód zniknął w Al. Sienkiewicza. Podobnie zeznaje św. Stypiński. Po przesłuchaniu wszystkich świadków zabrał głos prokurator, który twierdząc, że zeznania świadków w niczem nie podważyły oskarżenia, domagał się surowego wymiaru kary.

Mec. Stypułkowski w swej mowie obronnej dowiódł przedewszystkiem, że rozporządzenie starostwa, zabraniające umundurowanym młodym S. N. wzięcia udziału w pochodzie zorganizowanym przez Zw. Hallerczyków, było niezgodne z prawem. O tem kto może uczestniczyć w pochodzie podobnie, jak w zebraniu decyduje wyłącznie gospodarz-organizator. A, że Zw. Hallerczyków zapraszał Młodych S. N. na to są dowody, zapraszał zresztą nuletyłko miejscowych, ale i z innych miast np. z Łodzi. Jeśli więc samo rozporządzenie nie było czynem prawnym, nie może być mowy w tym wy-

padku o cechach przestępczych, o oporze władzy.

Sąd wydał wyroki skazujące: Władysława Rabendę na 8 miesięcy aresztu z zaliczeniem tymczasowego are-

szowania, Antoniego Czernika, Czesława Bugarę i Zdzisława Barańskiego skazano po 6 miesięcy aresztu z zawieszeniem wykonania wyroku na lat 2.

Przygotowania do przyjazdu Laval'a

Warszawa. (Tel. wł.) W piątek wieczorem przyjeżdża do Warszawy francuski min. spraw zagran. Laval i zamieszka w apartamentach, przygotowanych dla niego w „Hotelu Europejskim”. Program pobytu przewiduje obiady u min. Becka i ambasadora Laroche'a, który dzisiaj w sprawie programu odwiedził min. Becka, oraz śniadanie na zamku po przyjęciu u p. Prezydenta.

Czy min. Laval będzie w Belwede-

rze, nie jeszcze niewiadomo. Wraz z ministrem zapowiedziało swój przyjazd około 25 dziennikarzy, publicystów i fotografów, wśród których wielu towarzyszyło w roku zeszłym śp. Barthou.

Rozmowy polityczne będą poświęcone przede wszystkim wyjaśnieniu stosunku sojuszu francusko-polskiego do sytuacji, jaka się wyłoniła po podpisaniu paktu francusko-sowieckiego. (w)

Berlin zaniepokojony wizytą Laval'a w Warszawie

Niemcy obawiają się wyrównania stosunków między Polską a państwami bałkańskimi

Warszawa (Tel. wł.) W związku z zbliżającym się terminem wizyty min. Laval'a w Polsce wzrasta zaniepokojenie Berlina i zainteresowanie Paryża. Prasa niemiecka, omawiając

sprawy, obawia się, że nastąpi wyrównanie w stosunku między Polską a państwami bałtyckimi. Prasa francuska wyraża swoje zadowolenie z wizyty.

Nieślubna córka zgłasza się po milionowy spadek!

Czy aby zapewnienia pani Miller są prawdziwe?

Chicago. (PAT.) Pani Zofia Miller, Polka, zgłosiła pretensję o spadek w wysokości miliona dolarów po Zofii Lipińskiej, bardzo wybitnej lekarce polskiej, zmarłej niedawno. Pani Miller twierdzi, że jest nieprawą

córka dr. Lipińskiej.

Większa część spadku została zapisana na szpital w Warszawie. Miller zapewnia, że Lipińska chciała przed śmiercią uznać ją za swą legalną córkę.

Prof. Piccard chce wlecieć na wysokość 35000 metrów!

Rewelacje z odczytu uczonego belgijskiego w Warszawie

Warszawa (Tel. wł.) Prof. August Piccard w czasie swej wizyty w Warszawie wygłosił w obecności p. Prezydenta Rzeczypospolitej odczyt n. t. metod badania stratosfery. Omówiłszy szczegółowo warunki techniczne podjętych przez siebie lotów, mówca zanalizował przyczyny niepowodzenia stratosferycznych wypraw. Prof. Piccard planuje wzbicie się do wysoko-

ści 30 a nawet 35 tys. m.

Omawiając warunki techniczne, prof. Piccard podkreślił lekkość i wytrzymałość balonów wyprodukowanych przez Polskie Zakłady Balonowe. Na zakończenie prelegent pokazał szereg ciekawych fotografii, dokonanych podczas swych lotów stratosferycznych.

Podróż „Elemki”

Warszawa. (Tel. wł.) Dziś po południu wypłynął z Gdyni na morze żaglowiec „Elemka”, zakupiony przez Ligę Morską i Kolonialną w podróż do Aleksandrii i innych portów śródziemnomorskich. (w)

Poświęcenie dwu szybowców

Warszawa. (Tel. wł.) 26 maja odbędzie się w Gdyni na Skwerze Kościuszki uroczyste poświęcenie dwu szybowców „Kaszub” i „Gdynia”, ufundowanych z okazji Challenge'u w ub. roku przez społeczeństwo gdyńskie.

Za co aresztowano posłów-ludowców?

Warszawa. (Tel. wł.) Aresztowani dwaj posłowie ludowcy zostali pociągnięci do odpowiedzialności sadowej pod następującymi zarzutami: poseł Stachnik, oskarżony jest o nawoływanie do czynienia teroru wobec przeciwników politycznych, za używanie do oporu wobec władz i o znieważenie władz podczas przemówień publicz-

nych, poseł Krzciuk oskarżony jest o powszechne nawoływanie do czynnej napaści na funkcjonariuszów policji, oraz rozpowszechnianie fałszywych wiadomości, mogących wywołać niepokój publiczny, oraz nawoływanie publiczne do przemocy czynnej i teroru wobec przeciwników (w)

Zasadnicze orzeczenie

Warszawa. (Tel. wł.) Przy rozpatrywaniu skargi na wymiar podatku dochodowego jednego z przedsiębiorstw handlowych w Warszawie, Najwyższy Trybunał Administracyjny wydał zasadnicze orzeczenie, w którym uznał, że odmówienie księgom charakteru prawidłowego, z powodu braku formalnych, nie uzasadnia całkowitego ich pominięcia przez władze skarbowe przy ustalaniu dochodu, ponieważ płaćnik okoliczność tę poruszył w odwołaniu, a instancja odwoławcza mimo to przesłała nad tem do porządku. Trybunał podkreślił, że brak jakiegokolwiek uzasadnienia pominięcia ksiąg handlowych przez władze podatkowe nie może być uznane za rozprawienie się z wyjaśnieniami płaćnika. (w.)

Warjat w koszuli na ulicy Poznania

Poznań, 8. 5. W ub. wtorek na Rynku Wildeckim w Poznaniu policja ujęła starszego mężczyznę, który w koszuli, boso i z wielkim nożem kuchennym w ręku przebiegał ulicę. Za obłąkanym gonili coraz to większy tłum gapiów.

Dochodzenia wykazały, że obłąkanym jest 47-letni Szecepan Wichniarek, emerytowany kolejarz. Zaznaczyć należy, że Wichniarek ma kilkoro dzieci z pierwszego małżeństwa, które również, jako chore psychicznie, osadzone są w zakładzie dla umysłowo-chorych.

Straszne skutki trzęsienia ziemi w Iranie

Londyn (Tel. wł.) W Iranie w dalszym ciągu trwają wstrząsy podziemne. W okolicy Czahardoneh powoływały się olbrzymie szczeliny w ziemi, długości kilku kilometrów i kilkadziesiąt metrów szerokości. Ludność miast wybrzeża kaspijskiego obozuje pod gołym niebem. Liczba ofiar katastrofy jest znaczna.

Inspektor szkolny zawleża kruciatę eucharystyczną

Jak donosi Katol. Agencja Prasowa, insp. Dobrowolski zawlecił kruciatę eucharystyczną w szkole powszechnej nr. 29 w Łodzi. Wiadomość o zarządzeniu inspektora wywołała silne wrażenie na dzieciach i wielkie wzburzenie wśród rodziców.

Na odbytem nadzwyczajnem zebraniu rodzice uczęszczających do 29 szkoły zaprezentowali jak najenergiczniej przeciw zarządzeniu inspektora Dobrowolskiego.

Zgodne potępienie Niemiec przez Anglię

Londyn (Tel. wł.) Jak już donosiliśmy, pod przewodnictwem premiera MacDonalda odbyła się konferencja premierów dominjalnych z członkami gabinetu brytyjskiego. W czasie omawiania praw polityki międzynarodowej zgodnie potępiono naruszenie przez Rzeszę traktatu wersalskiego. Przedstawiciele dominjów wypowiedzieli się jako zdecydowani zwolennicy wzmocnienia Ligi Narodów.

Wiadomości

Z okazji rocznicy śmierci prez. Doumera, prez. Lebrun, w towarzystwie min. sprawiedliwości Pernot i kilku wyższych osobistości udał się na cmentarz Vaugirard, gdzie złożył wieniec z kwiatów na grobie tragicznie zmarłego.

* Dotychczasowy dowódca 7 korpusu francuskiego w Besancon, gen. Hering został mianowany członkiem Najwyższej Rady Wojennej i gubernatorem wojskowym Strasburga, obejmując tem samem dowództwo korpusu nadreńskiego.

* W związku z wyborami samorządowemi we Francji, „Le Populaire” i „l'Humanite” ogłosiły jednobrzmiące oświadczenia, iż w niedziele podczas głosowania balotażowego kandydaci socjalistyczni i komunistyczni będą się nawzajem popierali, ustępując na rzecz kandydatów mających większe szanse zwycięstwa.

* Dane statystyczne „Lufthansy” niemieckiej wykazują, że w roku 1934 komunikacyjne samoloty niemieckie przewiozły 150 tysięcy pasażerów. Rozwój lotnictwa cywilnego postąpił o tyle, że najnowsze szybokobieżne samoloty osiągają ponad 300 km. na godzinę.

* Na posiedzeniu Izby Lordów przedstawiciel Labour Party złożył demonstracyjny wniosek, domagający się prowadzenia rokowań z Niemcami na podstawach, które byłoby dla Rzeszy do przyjęcia. Wniosek nie został przyjęty.

* W zdrowiu premiera Flandina nastąpiła znaczna poprawa. Premier ma jeszcze lekką gorączkę 37,8 st.

* W ub. wtorek prof. Stanisław Kot wygłosił w Collège de France swój pierwszy wykład o początkach reformacji. Prof. Kota przyjęto owacyjnie.

* W komunikacie, omawiającym konferencję Estonji, Litwy i Łotwy, uzgodniono szereg punktów gospodarczych i politycznych.

Żydzi niosą na wieś zarazę komunizmu

Skutki agitacji żydówek na wsi małopolskiej

Kraków, 7 maja

Na polskiej wsi źle się dzieje; o tem wszyscy wiemy. Do chłopskich chat często zagląda głód. Niezadowolone rośnie. Nadomiar złego w ubiegłym roku straszna powódź nawiedziła południową część kraju, niszcząc cały majątek setek tysięcy ludzi. W obliczu takich nieszczęść wszelka agitacja wywrotowa znajduje posłuch. Ludzie, znajdujący się na dnie nędzy, chętnie zwalają winę swego położenia na istniejący utrój i z naiwną nierzadką słuchają tych, którzy przychodzą do nich z mierzem lepszej przyszłości w innym, nowym ustroju.

Wkrótce jednak przychodzi otrzeźwienie. Zdrowy instynkt ludu polskiego zawsze zwycięża i występy „proroków” komunistycznych kończą się zwykle przepędzeniem ich ze wsi. A jak wykazują procesy komunistyczne, owymi niepowołanymi prorokami są w 95 proc. Żydzi. Na terenie Krakowa i okolicy zauważyć się daje ciekawy fakt, że kierowniczą rolę w agitacji wywrotowej odgrywają kobiety Żydówki.

Jedną z takich agitatorek odwiedzała podkrakowskie wsie i opowiadała o „raju” bolszewickim, zachęcając równocześnie chłopów do rewolucji. W Libertowie, Opałowicach, Sidzinie, Świątnikach Górnych i Gaju agitacja komunistyczna przybrała wielkie rozmiary. Powstały tu w ostatnich latach komórki partyjne (jacejki?). Rozpowszechniano bibule komunistyczne, broszury i takie gazety, jak „Czerwony Sztandar”, „Nowy Przegląd” i t. p. Odbywano tajne zebrania, na które przyjeżdżali agitatorzy żydowscy, między innymi wywrotowiec, występujący pod pseudonimem „Marek”.

Komitet okręgowy K. P. P. („Komunistyczna Partja Polska”) mieścił się w Krakowie, komitet dzielnicowy w Borku Fałęckim. Partja w ostatnim czasie zaczęła wykazywać wielką ruchliwość: nawoływano do rozruchów, namawiano żołnierzy do buntu i dezercji, organizowano komitety antypodatkowe, dopuszczano się różnych wybrków.

Na wiosnę ubiegłego roku cała niecała robota została unieszkodliwiona. Pomogła do tego sama ludność miejscowa.

Obalamuceni przez żydowskich agitatorów chłopci zostali aresztowani. Obecnie odpowiadają oni przed sądem przysięgłych w Krakowie. W skład trybunału wchodzi s. o. dr. Stuhr jako przewodniczący, oraz s. o. dr. Frey i s. o. dr. Kurzer. Oskarża prokurator dr. Garbaczewski.

Na ławie oskarżonych zasiada ośmiu młodych ludzi: Emil Ślusarczyk, ślusarz z Ochojny, Stanisław Okarmus, murarz z Libertowa, Zygmunt Preisner, ślusarz z Borku Fałęckiego, Ale-

ksander Putaj z Libertowa, Józef Kłyś, robotnik z Libertowa, Stanisław Okarmus (młodszy), robotnik z Libertowa, Wojciech Brożek, robotnik z Libertowa i Józef Pałka, stolarz z Libertowa. Pałka służy obecnie w wojsku i staje przed sądem w mundurze wojskowym.

Akt oskarżenia zarzuca oskarżonym należenie do K. P. P. i prowadzenie agitacji wywrotowej. Oskarżeni zapie-

rają się winy. Niektórzy zaprzeczają nawet jakiegokolwiek styczności z K. P. P. Jeden tylko Pałka przyznaje się do rozdawania ulotek i rozlepiania afiszów. Inaczej przedstawia się sprawa w świetle zeznań świadków. Na rozprawę wezwano trzydziestu świadków. Wobec tak wielkiej liczby świadków rozprawa trwać będzie 12 dni.

T. M.

Uczestnicy konferencji weneckiej: po lewej austriacki min. spraw zagr. von Berger-Waldenegg, w środku jego węgierski kolega baron de Kanya, po prawej włoski sekretarz stanu Suvich.

Żyd skarży czterech rabinów o wyludzanie łapówek

Sensacyjny proces przed sądem warszawskim

Warszawa. (Tel. wł.) W sądzie grodzkim w Warszawie rozpoczęła się sprawa przeciwko 4 rabinom Najmanowi, przesowi Stow, Obrońców Sabatu, Cukierkowi, Morgensternowi i Langelebenowi, oskarżonym przez piekarsza Judę o wyludzanie łapówek.

Juda od wielu lat był jedynym dostawcą pieczywa dla żydowskiego przytułku dla starców. Po pewnym czasie zarząd zerwał z nim umowę, a rozżalony wówczas Juda oskarżył konkurenta przed zarządem przytułku, zarzucając mu, że nie jest pobożnym Żydem, że wypieka chleb podczas szabasu. Zarząd przytułku zażądał od Judy dowodów na to oskarżenie, oświad-

czając, że jeżeli istotnie tak jest, jak Juda twierdzi, to umowa z tym piekarzem zostanie zerwana. Juda zwrócił się do oskarżonych obecnie rabinów z prośbą, by zbadał sprawę i stwierdzili, że jego konkurent Giter istotnie pracuje w szabas.

Dalszy ciąg sprawy jest niejasny. Doszło do tego, że Juda wniósł do prokuratora przy sądzie okręgowym skargę na 4 rabinów, zarzucając im, że w związku z stwierdzeniem, że Giter istotnie gwałci szabas, wytłudzili kilkaset złotych łapówki, ale zaświadczenia o gwałceniu szabasu przez Gitera nie chcieli wystawić. (w.)

Przy licznych dolegliwościach kobiecych naturalna woda gorzka Franciszka Józefa przynosi znakomitą ulgę. Zalecana przez lekarzy.

T 841

Runeli w przepaść

Nowy Jork (PAT). Według doniesień z Wilkesbyrre, w stanie Pensylwania w jednej z kopalń węgla zerwała się winda na wysokości 170 mtr. 6-ciu górników poniosło śmierć na miejscu, a kilkunastu jest rannych.

Niezwykłe samobójstwo

Simla. (PAT). W pobliżu Erode (w Indjach w prowincji Madras) z głodu popełniła samobójstwo rodzina, złożona z 5 osób.

Rozpaczliwy akt samobójczy został dokonany w ten sposób, że do pustej studni wrzucono chróst, obiano go natą i podpalono, poczem cała rodzina rzuciła się w ten płonący stos. Jeden z synów został wyratowany z płomieni przez sąsiadów, pozostałe 4 osoby spaliły się.

Tajny dom gry dla nieletnich

Moskwa (PAT). W Charkowie wykryto tajny dom gry, którego klientelę stanowiły dzieci poniżej lat 15. Dom gry utrzymywał 19-letni młodzieniec.

Ambasadorowie w pałacu Saint James

Londyn (PAT). W dniu dzisiejszym w sali tronowej pałacu Saint James król przyjął ambasadorów i posłów państw obcych oraz przedstawicieli dominjów z premierami na czele.

Na życzenia, złożone przez MacDonalda i ambasadora brazylijskiego w charakterze dziękana korpusu dyplomatycznego, król odpowiedział krótkim przemówieniem.

Nowy protest litewski

Paryż (PAT). Agencja Havasa donosi z Kowna: Rząd litewski założył protest w Berlinie przeciw pogwałceniu terytorium litewskiego przez samoloty niemieckie. Rzesza niemiecka zaprzeczyła, jakoby przeloty takie odbywały się. Rząd litewski ponowił protest, powołując się na nowe wypadki przelotów. Wypadki takie zajęły miały na terytorium Kłajpedy i na pograniczu południowym litewsko-niemieckim.

a gorącym uczynku

Żydowska prasa w Łodzi rozpisła się na temat odsłonięcia w synagodze przy Al. Kościuszki tablicy pamiątkowej ku czci poległych w r. 1914-1920 Żydów-Łódzian.

W opisie wymieniono wszystkich dygnitarzy od kom. Wojewódzkiego począwszy, który nabożnie w synagodze wysłuchał przemówień rabinów. Zanotowano dokumentnie nawet „szaraczków”, którzy na uroczystość przybyli. Nie wymieniono tylko poległych Żydów, ku czci których cała uroczystość się odbywała.

A Żydzi zarazy się przecież tem pochwalili. Należy więc przypuszczać, że odsłonięta tablica nosi charakter ogólny i żadnych nazwisk poległych nie zawiera.

Niezmiernie ciekawego odkrycia dokonał w Afryce pewien angielski lekarz. W obrznych puszczech znalazł on plemię o charakterystycznych kształtach głowy i strasznie głupawych wyrazach twarzy.

Przy bliższym badaniu okazało się, że plemię to cierpi na oberwanie opon mózgowych, wskutek strasznego działania słońca. Młody lekarz dokonał trepanacji czaszki na jednym tubylcu i rozluźnił mózg wsparł na platynowych czaszkach. Po dokonanej operacji zniknęły objawy tępoty i pacjent przestał się głupio śmiać.

Podobno żydowski pisarek z „Głosu Porannego” niejaki Ra — do, za pośrednictwem swojej rodziny znalazł po całym świecie, poszukuje owego lekarza celem poddania się operacji, gdyż jego paszkwile na adw. Kowalskiego noszą znamiona tępoty i objawów obłąd, jak u owych afrykańskich plemion.

Z dnia Krakowiacki Łódzkie

Pewien krótki-gruby
Ozdoba „sanacji”,
Ze Belka coś mówił,
Dostał trytacji.

Zatrząsł z oburzeniem
Swoim tłustym brzuchem,
Wyrzwał w stół na Radzie
Pięścią, jak obuchem.

Przelekli się woźni,
Jak na widok biesa,
Patrząc w napęczniałą
Twarz pana prezesa.

Ale wnet komisarz
Rzucił w ogień piaskiem
I wybuch się skończył
Niefortunnie fiaskiem.

Teraz o tem wszędzie
Wróble już świegocą,
Ze prezes chciał krzyknąć,
Ale nie miał o co.

No i oddał ponoć
Prezes czyni próby,
Aby się wydłużyć
Lub też być mniej grubym.

Kade.

NOWOŚCI SEZONOWE:

na suknie, komplety, szlafroki damskie oraz wszelkie inne towary bławatne poleca nowo utworzona

FIRMA **PFEIFFER**, ŁÓDŹ, ulica NAWROT 13.

Jakie szkody wyrządziła zamieć majowa

Dane, które zanotowała warszawska stacja ochrony roślin

Warszawa. (Tel. wł.) Warszawska stacja ochrony roślin poprowadziła obserwacje skutków, jakie spowodowała w rolnictwie majowa zamieć śnieżna i przymrozki.

Z roślin warzywnych zupełnie dobrze przetrwały śnieżycę sadzonki cebuli, grochu i buraków, nie ucierpiały również przesadzone siewki kapusty i kalafiorów. W niektórych gospodarstwach ucierpiały w inspektach siewki pomidorów, które są niezmiernie wrażliwe na niskie temperatury.

Najpoważniejsze szkody stwierdzono w sadach. Kwiaty i liście porzeczek i agrestu zupełnie ucierpiały, natomiast kwiaty i liście krzewów pokrzytych śniegiem, nie ucierpiały zupełnie. Liście malin odczuły przymrozki, jednak większych szkód w malinach nie bę-

dzie. Stan truskawek jest zupełnie zadowalający. Zniszczone natomiast zostały przez mróz i śnieg kwiaty moreli i w bardzo wysokim stopniu kwiaty brzoskwiń. Uległy przemarnięciu pączki kwiatów czereśni, wiśni, jabłoni i orzechów włoskich. Pączki kwiatowe gruszy, jako mało rozwinięte, zostały słabiej uszkodzone. Poważnie ucierpiały również pączki winorośli odkrytych po zimie. Z roślin w polach najgorzej przedstawia się rzepa. Liście żyta ponad śniegiem zostały nieco zmrożone. Nie wywołało to jednak znaczącego obniżenia zdrowia rośliny. Owies, pszenica, groch i mieszanki dobrze przetrzymały śnieżycę i przymrozki majowa. (w.)

SOBOWTÓR DOKTORA BAUMA

W PÓŁCZESNA POWIEŚĆ SENSACYJNA

PRZEZ ANTONIEGO TRAMA

431

Albowiem obraz twój był mi jedynym bodźcem i drogowskazem w mnych trudnych i niebezpiecznych przedsięwzięciach...

Dąbrowski umilkł i zapatrzył się gdzieś hen, przed siebie, a po chwili mówił znów głosem, drgającym wzruszeniem:

— Lecz wszystko to przeszło, moja jedyna. Zniknęło bezpowrotnie, jak koszar sennego przywidzenia, a do bry Bóg znów pozwoli mi ujrzyć ciebie. Jesteś jedynym blaskiem, który o-promienia mą duszę. Chcę być zawsze przy tobie... Powiedz, że kochasz, a szczęściu memu nie będzie końca... — Umilkł i serce zabiło mu w niespokojnym, trwożnym oczekiwaniu.

Lecz dusza Janki pełna była tych słów, rozkosznym dreszczem spływających po ciele. Wiedziała tylko to jedno, że szczęście odnalazło ją i jest przy niej.

— Ty, mój jedyny... najdroższy... — wyszeptala, podnosząc na niego rozkochane spojrzenie swych dużych niebieskich oczu.

Henryk objął ją wpół, przycisnął do piersi i usta ich zwały się w gorącym, upojnym pocałunku.

Zimna, jesienna noc płakała strugami deszczu. Wiatr wyl ponuro, prze-raźliwie, kłębł olbrzymie cielska ol-wianych chmur, przewalających się nisko nad ziemią, szarpał nagie, o-słizłe korony drzew i wygizdywał żalodne nocturn na strunach telefonicznych przewodów.

Uliczne latarnie, oświetlające puste ulice, kołysały się w takt tej potępiń-czej muzyki, łamiąc swe świetne kręgi w mokrych, polyskujących asfaltach, lub rzucając złote refleksy na stylowe fasady wielopiętrowych kamienic, o-ciekających wilgocią.

Czasem tylko dało się słyszeć po-wolne człapanie nigdy nie śpieszącego się konia dorozkarskiego, wlokącego za sobą ochlapany powóz, nakryty dziurawą budą, lub szum autodorożki, wyrzucającej z pod pneumatyków strumienie brudnej wody.

Zakapturzony policjant regularnie co kwadrans, klnąc cicho, wysuwał się z niezamkniętej jeszcze bramy, a stwierdziwszy, że nigdzie nie widać inspekcyjnego przodownika, wracał na dawne zacisne miejsce.

Aż nagle wśród pustki, jaką świe-city ulice, ukazał się jakiś mężczyzna, śmiało kroczący środkiem jezdni i śpie-wający beztrudno modną niegdys pio-senkę z repertuaru cyrku Salomoniego:

— Czyś stary jest, czy fryc,
Czy wszystko znasz, czy nie,
Kłopoty masz, czy nie —
Do cyrku wybierz się!

Bo tam jest Kiki, rozkoszna Kiki,
Co wdziękiem swym rozpala w sercu zar...
Bo tam jest Kiki, rozkoszna Kiki,
Jak z bajki cudnej wymarzony czar!...

Gdy w szale tańca mkniesz,
Gdy smukłe ciało gnie,
Za jeden uśmiech jej
Oddałbyś życie swe...

Bo to jest Kiki, rozkoszna Kiki,
Co wdziękiem swym rozpala w sercu zar...
Bo to jest Kiki, jedyna Kiki,
Jak z bajki cudnej wymarzony czar!...

Przemoczony do suchej nitki, śpie-wak zaklaskał w zmarznięte dłonie i, wykonawszy na jezdni kilka pass tan-ga, pomaszerował dalej, rozpoczynając piosenkę od początku.

W ten sposób przemierzył kilka główniejszych ulic i idąc dalej bez ce-lu, znalazł się na przedmieściu Gdyni, zabudowanym małymi rybackimi domkami. Teraz dopiero spostrzegł, że zaszedł za daleko. Należało zawró-cić, tem więcej, że chłód coraz bardziej dawał mu się we znaki, a gład, skreca-jący kieszki, wyparł już resztki humo-ru z trawionego gorączką mózgu wa-rjata.

— Wracamy do miasta... — rzekł do siebie i energicznym ruchem zrobił w tył zwrot na pięcie lewej nogi.

Nagle udrwgnął się, a z szeroko otwartych ust wydobył mu się okrzyk przestrawu: o krok od niego stał do-

brze mu znany tajemniczy jegomość w czarnych, rogowych okularach, z zagadkowym, ironicznym uśmiechem na swej okrągłej, nalanej twarzy.

— Na gorszej rzeczy przedzieb się pan mógł spodziewać, panie Łachowicz, niż tego, że ujrzy pan jeszcze kiedy doktora Bauma, co?... He, he, he!... — zaśmiał się z szatańską roz-koszą, napawając się widokiem prze-rażonego prokurenta.

Po tych słowach zapadła minuta przerażającej ciszy. Ciemna, dżdżysta noc, poszum wichru, targającego wy-trwale wierzchołki pobliskich sosen i te dwie, majaczące naprzeciw siebie, ludzkie sylwetki, jedna z obłądnym lekkiem w pobladłej, zmizerowanej twa-rzcy, a druga z szatańskim uśmiechem na grubych wargach — wszystko to wytwarzało jakiś niesamowity nastrój.

— Zał mi pana, panie Łachowicz, — przemówił znowu człowiek w rogo-wych okularach — ale sam pan ponosi winę za wszystko... Nie chciał pan przystać do nas... Miałby pan swoją Kiki no i... klepkę w porządku... He, he, he... — zarechotał, błyskając w pomrocze białkami oczu.

Łachowicz nie odpowiadał. Jego o-szałały przebyteł nieszczęściem u-mysł nie był już zdolny do wiązania otrzymywanych fragmentów wrażeń w jedną myślową całość. Wiedział tylko, że ten stojący przed nim człowiek wy-rzucił mu straszna krzywdę, a przez to należy go się lękać, i że ktoś wymó-wił tu imię jego ukochanej dziewczyn-y... I to było wszystko, co mogło zmieścić się w głowie tego nieszczę-śliwego człowieka.

— Rozumnie pan spogląda — pod-jął tamten na nowo — a to dowodzi, że przyszedł panu chwilowy przeblisk świadomości, z czego nie omieszkam skorzystać, aby udzielić panu cennej rady na najbliższą już przyszłość: — powieś się pan, panie Łachowicz... Bo i cóż panu zostało?... Przez lekko-myślność zdradziłeś i rzuciłeś na dno nędzy swą młodą, kochającą małżon-kę, a sam popadłeś w obłąkanie... Sponiewierana miłość mści się sama, panie Łachowicz... he, he, he... I dlatego nikomu nie radzę się kochać... — he, he, he, he — śmiał się długo, niesamowicie.

— I ja się kiedyś kochałem i zosta-łem, podobnie jak pan, skrzywdzony — ciągnął dalej, a w oczach migotały

mu teraz groźne przebliski — lecz miałem szaleńczej rozpacz, wypowie-działem wojnę ludzkiemu szczęściu. Burzyć, rujnować szczęście innych, czy wie pan, panie Łachowicz, ile w tem można znaleźć rozkoszy?... Ale pan tego nie wie i nie dowie się nigdy, jesteś już bowiem tylko godnym współ-czucia warjatem Dłatego szczerze ra-dzę ci skończyć ten marny żywot...

Ale Łachowicz istotnie w tej chwili był w stanie przeblisku świadomości. Wyraźnie zdawał sobie sprawę, że przed nim stoi Józef Zilberman, vel doktor Baum, potworny zbrodniarz, o którym gazety rozpiswały się przez kilka miesięcy. Ale przecież ten czło-wiek nie żyje... Popełnił samoboi-stwo w chwili aresztowania na stat-ku... Co to wszystko ma znaczyć?

Lecz tamten, snąc odgadując dre-czące prokurenta myśli, uśmiechnął się zagadkowo i wwrzekł głosem, w którym wyraźnie zadrgała nuta chęł-pliwości:

— Macie mnie za umarłego i pan, panie Łachowicz i całe wasze „moral-ne“ społeczeństwo... Ale tak nie jest, jak pan widzi. Wszelchładny Ka-meleon potrafi nawet śmierć wywieść w pole... He, he, he, he, he, he!... Mo-żesz być dumnym, panie Łachowicz, że tobie jednemu było danem oglądać mnie po fakcie tak niezwyklej meta-morfozy. A to ci dać w nagrodę krzywd, jakich ode mnie zaznałeś... Nie obawiam się, że doniesiesz o tem policji, bo nikt wa'atowi nie da wia-ry... Adieu, panie Łachowicz! — ski-nął ręką i w jednej niemal chwili wsiadł w pomrokę nocy.

Łachowicz stał jeszcze chwilę na miejscu, ale nie mógł już sobie dokła-dnie zdać spraw z tego, kim jest i gdzie się znajduje, bowiem obłądny tuman na nowo wypełnił mu komórki móz-gu. Zaśmiał się tylko dziko, niesamo-wicie i zaklasnąwszy w skostniałe dło-nie, pomaszerował dalej, nucąc beztro-sko swą ulubioną piosenkę:

— Czyś stary jest, czy fryc,
Czy wszystko znasz, czy nie,
Kłopoty masz, czy nie —
Do cyrku wybierz się!

Bo tam jest Kiki, rozkoszna Kiki,
Co wdziękiem swym rozpala w sercu zar...
Bo to jest Kiki, jedyna Kiki,
Jak z bajki cudnej wymarzony czar!...

KONIEC CZĘŚCI I-ej

co przeżyłem i widziałem
w siołach
pamiętniki polskiego robotnika

XI.

Wreszcie wezwano mnie.

— Wydrzyński Józef — krzyknął krasnoarmie'ec, otworzywszy drzwi do celi — zabierać się!

W kilka minut byłem gotowy. Po-szliśmy jak przedtem, to znaczy ja przodem, a za mną krasnoarmie'ec z karabinem i nasadzonym nań bagnem. Szliśmy do tego samego, co po-przednio, sędzięgo. Ale teraz nie spot-kał się nikogo po drodze.

Biedne i opuszczone było to miasto Sławuta. Ulice niewybrukowane, do-my nędzne, brudne, odrapane, przy nich resztki drewnianego, istniejącego niegdys chodnika. Całość robiła wraże-nie cmentarzyska.

Kiedy przybyliśmy na miejsce, za-raz stanąłem przed obliczem sędzięgo. Jakaś radość napęliła mi serce, gdy dowiedziałem się, że będę zwol-niony!

Więc już niedługo wśród tego za-duchu, wśród mnóstwa karaluchów, prusaków, pcheł i wszy będę siedział! „Będę zwolniony! Będę zwolniony!“ — śpiewało coś we mnie, grało w u-szach, stawało przed oczyma.

Niczego więcej nie chciałem wie-dzieć, niczego więcej nie chciałem sły-szeć. Jakże chętnie chodząc do foto-grafji i zdjęć daktyloskopijnych.

Było nas takich kandydatów do

wolności dwóch. Ten drugi również Po-lak. Nazywał się Antoni Szczepaniak z pod Lublina, szofer z zawodu. Stanę-lśmy do fotografii razem. Jemu przy-pięli numer pierwszy, a mnie drugi. A potem zdjęcia daktyloskopijne.

Po dwóch dniach wyruszyliśmy ra-zem z dwoma żołnierzami polskimi,

...siadłem przy oknie i rozglądałem się po okolicy...

którzy też zbiegli z Polski.

W pociągu mieliśmy osobny prze-dział. Zająłem miejsce przy oknie i rozglądałem się po okolicy.

Minęliśmy las.

Nic w nim ze wspaniałości lasu. Wygląda jak nędzarz, pokazujący przez podarte łachmany chore ciało. Drzewa powywracane, polamane, wszę-dzie pełno poobszarpywanych, poodci-nanych gałęzi. Powietrze przesiąknięte zgnilizną.

A i pola uprawne utrzymane niele-piej. Chwasty, nieżęzione przez nikogo, rozpanoszyły się po polach i stoja dum-ne ze zwycięstwa nad zmizerowanym zbożem. Szerokie widać ciemne pola ziemi, na której rozsiadła zgnilizna. Wśród takich pól przebyliśmy drogę ze Sławuty do Szepietówki.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Proszę wstać!

Kobiety nie bij kwiatem

— Kobiety nie bij kwiatem — mawiał do swoich synów p. Hipolit Szydelko — krzywdy jej nie zrobisz, a kwiat zmarnu-jesz. Weź lepiej do ręki porządny przed-miot, wtedy bez niepotrzebnego rozdraż-nienia włożysz jej w pamięć co ci potrzeba.

— Kobieta delikatny mebel, zważaj więc na jej żebra i nogi ażebyś ją na zdro-wiu nie znieważył. Wybieraj okolicę, gdzie wali się jak w bęben.

Rycerskie nauki p. Hipolita wzięli so-bie do serca jego synowie.

Najstarszy Kleofas zbil śniadkę, która mu przed oknem mokra bielejąc powie-siła, sztachetą, krzycząc jej w ucho:

— Kwiatu na taką łachudrę jak ty, nie będę marnował, ale sztachety nie po-za-luję.

Średni Alfons, z okrzykiem „kobiety nie bij kwiatem“, zbil na kwaśne jabłko swo-ją teściową za to, że chciała iść z nim na spacer.

Ale na gorszej było z najmłodszym Ka-jetanem. Zakochał się on po uszy w jed-nej z 7-miu córek właścicielki restauracji „Pod Śledziem“.

Całymi dniami przesiadywał w lokalu, zapijał sznapsa, zagryzał kielbasę, i śpie-wał najnowszą tanza swą ukochaną.

Tymczasem w ten miłosny nastrój wdierała się bez pardonu przyszła teści-o-wa:

— Panie Kajetan, a małżeństwo tak do urzędu stanu cywilnego poszli?

— Co, tak pilno, oal się, czy co?

— Palić się nie pali, ale jak tak dalej pójdzie, to pan tu nas z nogami jak zagry-che zniesiesz.

Pan Kajetan znośił to wszystko cierpli-wie... Wreszcie je wytrzymał:

— Jak ci się tak spieszy, to leś sama — wrzasnął.

— Kogo ty tykasz, draniu jeden. Precz z lokalu. Ja i moja córka dosyć mamy twoich tanzów. Gramofon sobie kupimy, to i taniej wypadnie.

— Z gramofonem nie konkuruję, mo-żecie swoją koślawą Anielcie żenić nawet z fortepianem, ale nie zemną. Ostatni raz postawiłem tu swoją nogę.

— Będzie ostatni raz, jak ci ją prze-trące.

Pan Kajetan, pomny słów ojca, że ko-biety nie bij kwiatem, ściągnął surowco-wy pasek i począł nim okładać swoją niedoszłą teściową, polując na miejsca od-powiednie pod łosw.

Na wrzask z nokoju włanuszkciem wy-biegło 6 córek. Poczęły one ciskać w Ka-jetana talerzami i butelkami.

Rozwścieczony amant chwycił dębowa ławę i począł nią siać spustoszenie w nie-wieściem stadku.

Posiniaczona matka dała hasło do od-wrotu. Na placu walki zostały sztuczne loki i takież zęby.

Na rozprawie sędzia wyjaśnił oskarżo-nemu Kajetanowi sens słów: „Kobiety nie bij kwiatem“ i skazał go na 6 mies are-sztu za wszczęcie awantury i pobicie ko-biet.

Kelly

30 tysięcy stułatków

Jak wykazuje statystyka sowiecka, w Rosji europejskiej i azjatyckiej żyje 3,4 miliona ludzi w wieku powyżej 70 lat, 939.000 w wieku powyżej 80 lat i 29.562 w wieku powyżej 100 lat. Interesującą i cie-kawą jest okoliczność, że większość stu-latków zalicza się do płci żeńskiej. Naj-większą ilość metuzalewów posiada Kau-kaz, gdzie żyje 8.974 osób, (0,18% ogółu ludności) liczących powyżej 100 la

Maj
9
CZWARTEK

Kalendarz czym-kal.
Czwartek: Grzegorza teolog.
Piątek: Brunona b.
Kalendarz słowiański
Czwartek: Bożorada bl.
Piątek: Cierpimira
Siołca: wschód 4.03
zachód 19.30
Długość dnia 15 x 22 min
Księżyc: wschód 9.39 zachód 0.49.
Faza: 7 dzień po nowiu.

Adres redakcji i administracji w Łodzi
telefon redakcji i administracji 173-53
Piotrkowska 91

Godziny przyjęć dla interesantów
od 10 - 12

Dyżury nocne aptek

Nocy dzisiejszej dyżurują apteki: Kacperkiewicza, Zgierska 54, Sitkiewicza, Koperska 26, Zundelwicz, Piotrkowska 25, Bojarskiego, Przejazd 19, Lipca, Piotrkowska 193, Chłtera i Łobody, 11 Listopada 86

Teatry łódzkie

Teatr Miejski — „Pan Zawłaski”.
Teatr Popularny — „Cudzik i Ska”.
Alhambra — „Blagierman w Alhambra”.

Kina chrześcijańskie

Adria-Metro — „Audjencja w Ischlu”.
Bratnia Strzecha — „Zaledwie wczoraj”.
Casino — „Córka generała Pankratowa”.
Corso — „Człowiek bez twarzy”.
Czary — „Mahibu”.
Grand Kino — „Noce wiedeńskie”.
Mimoza — „Nędznicy”.
Mowa — „Świat należy do ciebie”.
Ludowy — „Czy Lucyna to dziewczyna”.
Palace — „Nie chcę wiedzieć kim jesteś”.
Przedwiośnie — „Dziewczęta w mundurkach”.
Oświatowy — „Golgota uczciwej kobiety”.
Rekord — „Katastrofa Czeluski”.
Stylo — „Wiktor czy Wiktorja”.
Zachęta — „Maskarada”.

Życie kaliskie

Radni narodowi m. Łodzi krzepią ducha narodowego w Kaliszu. Stronnictwo Narodowe w Kaliszu w ostatnich kilku dniach gościło w swoim lokalu dwóch radnych narodowych m. Łodzi: p. Stolarza i p. Grzegorzaka. Wogóle życie narodowe w naszym mieście znacznie się ożywiło, a zawdzięczając wizytom radnych narodowych łódzkich, wzrosło się zainteresowanie Stronnictwem Narodowym do tego stopnia, że na zebrania ogólne członków obszerny lokal koła miejskiego stał się za ciasny. Na ostatnim przeto zebraniu w dniu 6. b. m. musiano przeprosić wielu członków Str. Nar. za zawód, iż nie mogli dostać się do lokalu i wysłuchać ciekawego referatu z m. Łodzi, p. kpt. Grzegorzaka na temat: „Walka Klubu Narodowego o oblicze narodowe m. Łodzi”. Przy przepełnionych salach Str. Nar. poniedziałkowego zebranie zgaśnię o godz. 20 p. wiceprezes K. Herbach, witając w serdecznych słowach drogiego gościa, któremu zebranie zgłosił żywiołową owację. Już z samego tytułu referatu wnosić można, jak ciekawo, jak interesująco, a zarazem frapująco temat omawiał młody szanowny referent. Nie dziwnego, że co kilka zdań rzywały się zwiolowe oklaski, skierowane tak pod adresem mówcy, jak i wszystkich radnych narodowych m. Łodzi. Po godzinie przemówieniu p. Grzegorzaka zabrał głos wiceprezes Koła Miejskiego Str. Nar., szkiejąc przed zebranymi plan podjętych już i w dalszym ciągu zamierzonych prac, przyczem gorąco apelował do zebranych, ażeby oprócz przybywania na zebrania i korzystania z czytelni Stronnictwa Narodowego, propagowali prasę narodową, abonowali „Orędownika” i inne pisma narodowe, będące wykładnikiem programu Obozu Narodowego. Okrzykiem: „Narodowcy czuwajcie!” i odpowiedzią gromką: „Czuwamy!” zebranie zostało zakończone.

Walne doroczne zebranie członków Zgromadzenia Kupców. W dniu 15. b. m. o godz. 20 w drugim terminie, w lokalu Stow. Rzemieślników Chrześc., odbędzie się walne doroczne zebranie członków Zgromadzenia Kupców m. Kalisza. Na porządku obrad sprawozdania, zatwierdzenie budżetu i inne.

Szkazanie w trybie administracyjnym prozesa Str. Nar. w Opatówku. Jako echo 3-cio majowego wystąpienia przeciwko wiceowemu zachowaniu się mówcy podczas obchodu rocznicy Konstytucji 3 Maja w Opatówku, gdzie narodowo usposobione społeczeństwo zaproteowało opuszczeniem zgromadzenia, w dniu 7. b. m. wezwany do starościa kaliskiego prezes opatowskiego „S. kola” i prezes tamtejszego Koła Str. Nar., p. Antoni Lutosławski skazany został administracyjnie na 2 tygodnie aresztu za „niechęć do państwa i władz państwowych”. Od wyroku staro-

ścińskiego p. Lutosławski, oczywiście apeluje.

Kronika Sieradza

Brak krawców jarmarcznych. Podczas jarmarku w dniu 7. b. m. dwóch gospodarzy ze wsi Zapusta zwróciło się do „Orędownika” z użaleniem, że chcą kupić garnitury i nie mogą na rynku znaleźć polskich krawców. Po sprawdzeniu okazało się, że 48 straganów krawieckich są wyłącznie żydowskimi, a polskiego ani jednego. Ta smutna rzeczywistość zmusza do apelu, by prócz istniejących pierwszorzędných firm krawieckich, które robią tylko na obalunek, zakładano i stragany krawieckie jarmarczne, wszak zarobek pewny, tylko rozwinąć handel, a niezwłocznie natychmiast. Polski stragan krawiecki znajdzie w Sieradzu utrzymanie!

Żydowskie łeki. Ożywiona działalność członków Wydz. Młod. S. N. w przestrzeganiu godzin handlu przez Żydów obfituje w plan protokołów policyjnych na Żydów. Przeciwnicy Żydzi do „muru” jęczą i narzekają, co to dalej będzie. Tych narodowców tak trudno się ustrześć, a protokół, kara — to nie żarty. Ano, trudno, musisz Żydzie szanować polskie prawo i basta!

Piętnujemy. Gospodyni proboszcza z Kliczkowa kupuje owies u Mekla, którego nawet wieśniacy omijają. Sklepiarka Kaz. Janiakowa i J. Miner (ul. Kolejowa) kupują towar u Żyda Wrocławskiego, o godz. 12 w nocy. Żona pewnego urzędnika mundurowego kupuje u Lewkowicza.

Kronika Łasku

Handel w niedzielę. Jadąc w okolice Łodzi zsozą w dzień świąteczny, spotyka się cały szereg furgonów, bądź to z wapnem, bądź też z bydlęciem wiozionem do Łodzi na rzeź. Furmanami są przeważnie Żydzi, którzy całkiem spokojnie przejeżdżają nieraz w czasie nabożeństwa obok kościołów i nikt im na to nie zwraca uwagi. Czy to długo jeszcze będzie tolerowane?

Piętnujemy! Pan Ostrowski szwagier p. Chudzińskiego radnego z B. B. i komisarza K. K. O. w Łodzi, w dniu święta Narodowego 3 Maja odwiedzał zakład krawiecki Żyda Kleina i kupował w zakładzie szewskim u Żyda Chabelekiego. Godny uwagi patriotyzm!

Komunikat. W sobotę, o godz. 20 odbędzie się w Łasku zebranie członków Str. Nar. Na zebraniu przemawiać będzie p. poseł Dzierżawski. Zebranie odbędzie się w lokalu Stronnictwa przy ul. Piłsudskiego 4. Wejść tylko dla członków za okazaniem legitymacji

Gdy nadejdą wybory...

Jak wyglądałby podział Łodzi według „sanacyjnego” projektu

Łódź, 8. 5. Jak już donosiśmy, według „sanacyjnego” projektu ordynacji wyborczej cały obszar Rzeczypospolitej ma być podzielony na 100 okręgów terytorialnych dwumandatowych. Łódź, według tego projektu, posiadać będzie 3 okręgi wyborcze dwumandatowe.

Podział ten na okręgi przedstawia się w Łodzi następująco: Pierwszy okręg stanowić mają komisaryaty II,

III i V, okręg drugi komisaryaty I, IV, VI, VII i X, okręg trzeci komisaryaty VIII, IX, XI, XII, XIII i XIV.

Ponieważ każdy z tych okręgów będzie miał prawo wybrania po dwóch posłów, Łódź wobec tego, według „sanacyjnego” projektu ordynacji wyborczej, miałaby w Sejmie 6 swych przedstawicieli.

numerowane. Oplata za przejazd tam i spowrotem zł 8.00.

Kurs smoleczny w Widawie. Staraniem Kat. Stow. Kobiet Diecezji Łódzkiej w dniu 5 maja b. roku w Widawie, pow. łaskiego, został zorganizowany kurs społeczny dla kierownictwa Oddz. Kat. Stow. Kobiet dekanatu wódawskiego. Kurs metodyczno-praktyczny rozpoczął się Mszą świętą w kościele rękawicznym OO. Bernardynów w Widawie.

Baczność właścicieli natefonów. Podajemy do wiadomości, że płyty firm: Syrena, Elektro, Melodia, Cristal i Lenora są produkowane przez firmy żydowskie. Chrześcijańskimi wytwórniami płyt gramofonowych są: Odeon, Columbia, i His Master Voice.

Pamiętajcie grać tylko na płytach wyrabianych przez wytwórnie chrześcijańskie!

Sprostowanie urzędowe

W związku z artykułem p. t. „Chodziło o zerwanie posiedzenia”, zamieszczonym w Nr. 103 „Orędownika” z dnia 4 maja 1935 roku, proszę Pana Redaktora o zamieszczenie poniższego sprostowania:

„Nieprawdą jest, jakoby odcroczenie posiedzenia Rady Miejskiej w dniu 11 kwietnia r. b. było podyktowane taktyką obrony jakichkolwiek pozycji budżetowych; prawdą natomiast jest, że posiedzenie to zostało odcroczone, gdyż stanowisko poszczególnych frakcji radzieckich nie dawało gwarancji spokojnego przebiegu obrad.

Nieprawdą również jest, że na tem posiedzeniu Komisarz Rządowy wbrew ścisłemu określonemu porządkowi obrad zezwolił przedstawicielowi radnych żydowskich na odczytanie deklaracji; prawdą natomiast jest, że, jak wynika z załączonych enuncjacji, sprawa była postawiona w ten sposób, iż przed 3-cim czytaniem budżetu będą odczytane przez poszczególne frakcje radzieckie odpowiednie deklaracje w związku z przykremi zajściami, które miały miejsce na posiedzeniu Rady miejskiej w dniu 2 kwietnia r. b.”

Komisarz Rządowy
(—) inż. Wacław Wojewódzki.

Od Redakcji. Niezależnie od powyższego pozwalamy sobie stwierdzić, iż porządek dzienny posiedzenia Rady miejskiej w dniu 11 kwietnia br. nie obejmował żadnych oświadczeń ze strony frakcji, zatem udzielenie głosu w tej sprawie r. Minchbergowi było postępowaniem wbrew porządkowi obrad.

KRONIKA PABJANIC

Adres „Orędownika”, Pabjanice Garncarska nr. 5, telefon 230.

Repertuar kin.

Kino Oświatowe: „Niedokończona Symfonia”.

Kino Nowość: „Branka syna puszcy oraz „Wróg we krwi”.

Kino Luna: „Milion na ulicy”.

Z Pracy Polskiej. W ubiegłym tygodniu odbyło się zebranie „Pracy Polskiej” filja w Pabjanicach. Przewodniczył obradom prezes. Na zebraniu obecny był delegat z Zarządu Głównego „Pracy Polskiej” z Łodzi p. Bakowski, który omawiał sprawy robotnicze i organizacyjne. Po dłuższych naradach, zebranie późnym wieczorem zakończono. (p)

Jaką otrzymali odpowiedź? W dniu 6. b. m. delegacja bezrobotnych sezonowców, którzy w roku ubiegłym byli zatrudnieni przy regulacji rzeki „Dobrzyńki”, udała się do Urzędu Ziemskiego przy Województwie Łódzkim: w Łodzi, w sprawie zatrudnienia. Delegaci po przedstawieniu swego żądania otrzymali odpowiedź, że w roku bieżącym Urząd Ziemski nie będzie prowadził regulacji rzeki Dobrzyńki, wobec czego robotnicy mogą być zatrudnieni przez Urząd Ziemski przy regulacji rzeki Bzury w połowie maja.

Piętnujemy. Właścicielka sklepu kolonialno-spożywczego przy ulicy Żwirki i Wigury 4 pani Brudzeńska, kupuje od Żyda pięcioro wyłuszczone w niedzielę. Sami klienci zwracają już na te stosunki pani Brudzeńskiej z Żydami uwagę. Wstyd! — Panna Kaczorowska i Salatońska (Kazimierza 4) czyniły zakupy krawieckie u Żyda Rotchkopfa przy ulicy Zamkowej 27. Panie te, mimo że pochodzą ze starego miasta, zapomniały, że obok starego ko-

Ostatnie wiadomości

Straszny wypadek przy pracy. W piekarni Chojackiego przy ul. Lutomińskiej 40 czeładnik Stanisław Adamiak podczas pracy przeskakując przez kład do rozrabiania ciasta, nadział się na ostry drążek łopaty piekarskiej. Koniec łopaty przebił mu szyję i tętnicę. Adamiak zmarł przed przybyciem pogotowia.

Dziwna sytuacja. W Radomsku 140 robotników, których zarząd miejski nie przyjął do pracy, wskutek ograniczenia kredytów na roboty sezonowe samorzutnie podjęło pracę przy budowie targowiska i drogi. Robotnicy ci pracują od trzech dni, nikt im nie przeszkadza, hy nie rozstrząsać sprawy, jednak zapłaty nie otrzymują z powodu braku pieniędzy.

Ekshumacja zwłok. Dnia 10 kwietnia b. r. zmarł przy ul. Żydowskiej 32 robotnik 31-letni Leon Grzybczyński. Pogrzeb odbył się normalnie. W początkach bież. miesiąca do III komisariatu wpłynął anonim, że Grzybczyńskiego otrula jego żona Zuzanna wspólnie ze siostrą zmarłego, Katarzyną, która wspólnie z małżonkami mieszkała. Nastąpiła ekshumacja zwłok i potwierdził się zarzut, wobec czego obie truchielki aresztowano.

Strajk okupacyjny trwa 8 tygodni. W tkalni Arona Rubina przy ulicy Wulczańskiej 50, gdzie z powodu wprowadzenia pracy na 6 krocnach wybuchł strajk okupacyjny, 70 robotników. 8 tygodni przebywa w murach. Jest to swojego rodzaju rekord, albowiem dotychczas nie notowano tak długiego strajku okupacyjnego. — Odbyta konferencja nie dała wyniku, wobec nieustępliwości fabrykanta Żyda. Robotnicy nadal przebywają w murach fabryki.

Napad na posterunkowego. W Belchatowie na starszego posterunkowego Jana Bilka gdy prowadził aresztanta złodzieja Franciszka Majchrzaka napadł kolega aresztowanego Wawrzyniec Sobala, który kamieniem i zranil w głowę Bilka, poczem usiłował uwolnić Majchrzaka. Policja zdołała obu złodziei zatrzymać. Bilka opatrzył miejscowy lekarz.

Przebudowa jezdni. W związku z rozpoczynającym się sezonem robót brukarskich, poczynione są już przygotowania do naprawy wzgl. przebudowy jezdni na niektórych ulicach Łodzi. I tak kosztą granitową ma być wyłożona jezdnia ul. Piotrkowskiej zamiast dotychczasowego bruku na odcinku od ul. Nawrot do ul. Główniej. Ponieważ już wszystkie roboty na ul. Piotrkowskiej na tym odcinku jak połączenia do kanału oraz założenie podkładów betonowych pod szynę tramwajową, są już ukończone, pozostaje jeszcze założenie nawierzchni granitowej. W programie robót miejskich na sezon najbliższy przewidziane jest założenie na tym odcinku przewodów wodociagowych, które biec będą pod chodnikami. Równocześnie planem robót brukarskich czynione są przygotowania do przebudowy Alei Kościuszki od ul. Legionów do ul. Andrzeja.

Czytalcie „Ilustrację Polską”

ściola mają chrześcijański sklep galanterijny z przyborami krawieckimi.

Orkiestra na wieży. Od pierwszego maja codziennie wieczorem na wieży kościoła Staromiejskiego parafia świętego Mateusza, rozlegają się dźwięki orkiestry wygrywającej pieśni pobożne. Orkiestra codziennie grać będzie przez cały miesiąc maj. (p)

Kronika Warty

Z ruchu narodowego. W niedzielę 5-go maja w Warcie odbyło się zebranie Stronnictwa Narodowego z udziałem p. posła Dzierżawskiego i p. Kaźmierczaka z Łasku.

Kronika Zgierza

Z Ochotniczej Straży Pożarnej. W niedzielę, 5. b. m. miejscowa O. S. P. obchodziła uroczystość swego patrona św. Florjana. O godz. 9 rano nastąpiła zbiórka O. S. P. na dziedzińcu przy ul. 1 Maja oraz oddziału Przemysłu Chemicznego „Boruta” jak również oddziałów z okolicznych wsi Dąbrówki, Proboszczewice i Piaskowice. O godz. 9.30 nastąpiło powitanie nowego zarządu z prezesem p. dyr. Czerskim i inż. Malinowskim naczełnikiem O. S. P. na czele, poczem wyruszone z własną orkiestrą do miejscowego kościoła parafialnego, gdzie została odprawiona msza św. na intencje straży. Po nabożeństwie odbyła się defilada przed zarządem i władzami państwowymi, poczem w remizie nastąpiło wręczenie dyplomów za 25 lat, 15 i 10 służby w straży. Wreszcie urządzono wspólną herbatkę.

Rola prasy a rzeczywistość

Echa meczu bokserkiego Łódź — Marynarka Wojenna

Łódź, 8. 5. Pobyt naszych sympatycznych marynarzy w polskim kominogrodzie, jak wiemy, zakończył się zgrzytem i kompromitacją, która jest tem więcej karygodna, że najgłośniejszym echem odbiła się wśród naszej sportowej publiczności.

Tęgo rodzaju „tricki” i wprowadzanie w błąd sportowców jest tem bardziej godne napiętnowania, że dawało publiczności za pieniądze imprez kwalifikujących się raczej do prywatnych porachunków, a nie do szlachetnej rywalizacji na ringu czy boisku. Wywołuje niesmak i odstrasza, nawet najwięcej zapalonych zwolenników danej gałęzi sportu.

Impreza sportowa, reklamowana we wszystkich możliwych kierunkach, t. j. w prasie, w radio i t. p. jako jedna z największych atrakcji, zapowiadanie „gwóździ” w postaci spotkań czołowych zawodników, gdy w rezultacie wszystko to okazuje się fikcją — nie wychowa publiczność sportowej na tym poziomie, na jakim chciałyby widzieć ją nasze władze sportowe. Publiczność jest tym zaprzysiężonym łącznikiem pomiędzy zawodnikami a światem zewnętrznym, że trzeba ją szanować, trzeba ją stawiać na równi z opieką, jak nad każdym zawodnikiem. Z chwila, kiedy się publiczności obiecuje dać biesiadę w postaci tej czy innej imprezy, nie należy jej pozbawiać bylejakim odłamkiem, lub cieniem zapowiedzianego wydarzenia sportowego.

Apele związków i klubów sportowych w celu pobudzenia publiczności do popierania zamierzeń rozszerzania sportu we wszystkich kierunkach nie odniosą nigdy celu z chwilą, kiedy raz poraz publiczność tę wystrychnie się na dudka. Tem bardziej publiczność łódzką, która jest jedną z najwięcej fanatycznych na punkcie swoich pułków i która posiada swoisty kąt wi-

dzenia na wydarzenia w świecie sportowym. Raz zlekceważona i zignorowana, potrafi przyjąć zdecydowane stanowisko na przyszłość, a wtedy trudno będzie ją naprowadzić na drogę entuzjazmu i zainteresowania.

Ogólnopolskie biegi motocyklowe

Sosnowiec, 7. 5. W niedzielę na torze żużlowym S. T. S. „Unja” w Sosnowcu odbyły się wiosenne ogólnopolskie wyścigi motocyklowe. W zapowiedzianych wyścigach zarządu Sekcji Motocyklowej S. T. S. „Unja” mieli wziąć udział znani torowcy: Langer z Warszawy, Breslau z Katowic, Barthelt i Krysta z Bielska, Seyny z Cieszyńska. Tak zapowiedziany zjazd świetnych torowców ściągnął około 5 tysięcy widzów. Udziału w zawodach nie wzięli Sembala z Krakowa i Kiepiński z Poznania.

Pod względem organizacyjnym biegi wypadły okropnie.

Do biegu A kl. dla maszyn 250 cm³ dla juniorów i seniorów stanęło 5 zawodników, przy 10 okrążeniach toru. Pierwsze miejsce zajął A. Geyer, „Strzelec” Cieszyń, na D. K. W. 175 cm³ z czasem 4 min. II — Weyl T. S. „Unja” Poznań na Rudge 250 cm³ — 4 min. 8,2 sek.

Do biegu kl. A dla maszyn do 350 cm³ dla seniorów i juniorów stanęło 8 zawodników. Odbyły się dwa przedbiegi. W pierwszym przedbiegu Breslau przyszedł pierwszy, Langer drugi, Weyl trzeci. W drugim przedbiegu pierwszy przyszedł A. Geyer, drugi E. Geyer, trzeci Górzynski. Do finału stanęli A. Geyer, E. Geyer, Weyl, Górzynski i Breslau, przy 8 okrążeniach. Z toru wycofał się Górzynski, a Langer nie stanął wskutek defektu

maszyny. Pierwsze miejsce zajął Breslau z K. M. Z. D. Strzelec z Katowic na Velocette 350 cm³, z czasem 3 min 10 sek., II — Weyl T. S. „Unja” Poznań.

Do biegu dla maszyn 500 cm³ stanęło 7 zawodników; odbyły się dwa przedbiegi, 6 okrążeń. Do finału, 10 okrążeń, stanęli Krysta, Barthelt, Słota, Junz i Błażyczek. Pierwsze miejsce zajął Krysta z B. B. K. M. Bielsko na Douglas Wivt. Trakt. 600 cm³ z czasem 3 min 12,1 sek. przed Bartheltem z B. B. K. M. Bielsko na Rudge 500 cm³ — 3 min. 12,2 sek.

W biegach o najlepszy czas dnia przy jednym okrążeniu, start lotny: Barthelt przebył w 20 sekund — najlepszy czas dnia, pobity zeszłoroczny rekord, Krysta w 20,6 sek. W biegu pocieszenia, 10 okrążeń, pierwsze miejsce zajął A. Geyer z Cieszyńska.

Zapowiedziany pojedynek między Bartheltem a Krystą się nie odbył.

Aguera-Radina 6:4, 6:1, 6:3. W poniedziałek ostatniego dnia rozgrywek Hernandez (Meksyk) zwyciężył Aguera 6:3. 7:5, 3:6, 7:5 a Reyes (Meksyk) odniósł zwycięstwo nad Echavarym 8:6, 6:0, 6:3.

W ogólnej punktacji Meksyk wygrał 5:0 i walczyć będzie ze zwycięzcą meczu Ameryka — Chiny. Zwycięzca tego ostatniego spotkania przyspuścza Ameryka, zdobędzie tytuł mistrza strefy północno-amerykańskiej i spotka się z koleją o prawo udziału w rozgrywkach między-strefowych z mistrzem strefy południowo-amerykańskiej Brazylią.

Pływanie

Otwarcie sezonu „P. T. P.” odbył się w niedzielę 12 b. m. o godz. 15 na pływalni własnej na Ratajach.

Rekord światowy ustalił pływak sowiecki, Borysow na nowy rek. światowy w pływaniu na 100 m na znak, uzyskując świetny wynik 5:24,8 sek.

Dotychczasowy rekord świata należał do Japończyka Kiyokawa z wynikiem 5:30,4 sek. Rekord Polski wynosi 6:36,2 sek i jest własnością Jastrzębskiego z AZS Warszawa. (PAT.)

Gry sportowe

W Kurtylbie odbyły się zawody w siatkówkę i koszykówkę o mistrzostwo Parany. W siatkówkę drużyna polskich Junaków pokonała niemiecki zespół Teuto w stosunku 2:0, a w koszykówkę również wygrali Polacy z tym samym klubem niemieckim 29:21.

Sądy polubowne „ślepego Maksa”

Trzeci dzień sensacyjnej rozprawy

Łódź, 9. 5. W uzupełnieniu wczorajszego sprawozdania z procesu „ślepego Maksa” podajemy, iż onegdaj zeznawali jeszcze po przerwie nadkomisarz Baer, podinspektor Policji Państw. Nosek i Niedozielski oraz komisarz Brzozowski, jednak na wniosek osk. Maksa Bornsteina sąd przeprowadził przesłuchanie przy drzwiach zamkniętych.

W dniu wczorajszym, t. j. w trzecim dniu procesu, zeznawali świadkowie w sprawie Dimantów, którzy potwierdzili akt oskarżenia. Mianowi-

cie stwierdzili oni m. in., że między Ickiem Dimantem a szwagierką jego Tesą Dimant powstał spór na tle rachunkowym przy podziale majątku. Tesą Dimant domagała się 1.000 dolarów jako udziału jej zmarłego męża. Do sprawy tej wmieszał się Maks Bornstein, który zarządził sąd polubowny. W rezultacie interwencja jego skończyła się z chwilą, gdy pobrał od obu po kilkaset złotych.

Po przerwie zeznawał Izrael Rentman, którego zeznania wypadły również obciążająco dla Bornsteina i Fuch-

sa. Mianowicie między Rentmanem a Ickiem Billauerem powstał spór na tle kupna willi. Do sporu wmieszał się znów Maks Bornstein, który przeprowadził sąd polubowny, w wyniku którego zapadł krzywdzący dla Rentmana wyrok, który zmuszony został do zapłacenia Billauerowi 574 dol.

Z kolei zeznawali Bernheim, właściciel cukierni „Astoria”, w której „Ślepy Maks” terroryzował Rentmana. Następnie Besser, który był jednym z członków sądu polubownego, i kilku innych.

Podczas konfrontowania świadka Rentmana z Blajmanem okazało się, że Blajman fałszywie zeznawał, to też prokurator zarządził na tychmiastowe aresztowanie Blajmana. Po przerwie obiadowej zeznawali świadkowie w sprawie Binena Krauta i Icka Tempelhofa, od których „Ślepy Maks” wylulił weksle na sumę 3 tys. zł. Po tych zeznaniach rozprawę odroczone do dnia dzisiejszego.

32 Loteria Państwowa

(Nicurzędowa i bez gwarancji)

CIĄNIENIE TRZECIE

W pierwszym dniu ciągnięcia 4 klasy, wygrane padły na numery następujące:

Po 10.000 zł na nr. nr.: 25508 151799 152994.

Po 5.000 zł na nr. nr.: 15176 38938 72696 124401 150366 168483.

Po 2.000 zł na nr. nr.: 6731 18838 30812 31196 48137 52693 55348 58530 61973 63932 74203 79375 79056 82857 84215 84202 90689 93612 99086 101056 104427 108527 112083 114602 123796 138769 166867 171646 176891.

Po 250 zł na numery:

23 256 649 792 1137 152 387 407 09 701 98 2122 35 235 651 3426 546 797 839 957 4199 208 57 413 5060 115 448 733 965 89 6032 565 632 54 92 747 90 934 61 7881 8806 9412 602 791 938 81 10005 77 90 237 434 11139 437 591 647 94 903 32 12265 481 507 948 13007 86 815 37 14237 94 427 344 62 15040 99 103 301 453 508 64 71 79 735 850 16202 814 94 924 17175 443 735 946 18873 930 19121 316 73 480 636 752 20369 21094 151 316 654 799 980 22007 389 645 330 23025 471 533 88 886 24022 231 316 75 524 25013 218 346 412 21 554 26748 899 79 99 963 27152 89 629 798 909 28115 728 29353 74 502 670 929 30001 225 97 301 429 929 31163 71 75 268 304 05 97 506 665 32139 293 432 581 660 816 979 33087 92 103 475 609 19 34373 864 35030 94 253 93452 505 36123 55 236 301 981 37333 788.

38456 877 87 924 39203 423 698 837 77 902 40306 88 570 41511 757 42088 196 475 655 793 43722 973 41066 49 301 609 20 779 774 46065 195 353 517 47223 88 319 705 06 835 81 48129 678 833 64 98 900 49222 359 434 120 923 96 50223 343 67 445 763 66 85 92 51133 428 509 694 811 52007 36 187 99 351 470 546 672 795 825 622 53114 225 429 80 648 814 74 940 54061 435 45 524 36 678 720 27 838 55046 73 104 803 11 50784 143 64 451 681 986 57089 182 355 84 656 968 58172 59520 71 78 83 811 18 60124 53 728 43 87 61033 58 148 71 275 372 629 45 62793 152 63 675 547 650 759 63156 252 473 571 83 791 815 64997 286 89 480 659 65850 774 68006 371 438 569 75 633 62 98 748 67077 100 417 513 670 760 8 9 68161 62 334 416 521 67773 332 441 539 48 697 866 70253 94 466 92 752 821 21 71013 287 89 428 638 705 72015 67 90 227 677 768 73600 77 823 74204 346 61 77 549 886 94 922 75023 393 418 594 938.

76278 77067 74 220 462 733 69 71 937 78129 256 526 87 897 79253 306 70 815 80481 613 809 81182 84 302 446 569 677 56 82518 623 83262 679 995 84149 248 319 419 34 551 70 85888 936 93 86392 927 940 87030 73 101 225 312 15 680 127 886 902 88071 526 44 89107 70 537 55 759 90159 216 98 329 457 738 989 91197 229 41 661 940 92058 62 177 255 401 577 94 649 845 964 75 93051 801 947 94129 208 478 716 85 916 95258 416 516 79 95166 417 97670 98112 280 92 390 405 15 511 57 656 99200 357 953 100031 35 72 310 793 898 929 30 101028 316 46 47 429 82 526 102001 258 476 504 83 884 103085 330 67 607 870 29 104376 655 84 105151 216 696 880 106172 717 802 71 107119 314 767 95 956 108290 527 109145 250 621 835 951 110355 82 777 111336 498 623 728 91 112243 809 113463 71 679.

114062 107 96 260 98 523 681 115055 97 273 502 887 110059 84 249 323 408 88 600 854 946 77 80 117082 224 787 97 899 118209 381 473 766 71 998 119482 575 699 743 78 120090 450 670 878 121040 259 391 510 70 791 934 122168 314 514 623 796 821 123165 355 90 487 897 936 126077 142 96 650 710 13 29 890 925 127123 33 68 83 269 376 93 615 802 128004 260 469 94 795 907 129014 72 163 285 410 61 520 675 98 130026 45 559 667 884 131420 45 55 570132027 303 504 760 132095 725 948 134117 716 69 800 913 125484 551 74 624 962 87 136291 848 137603 73 337 695 138180 337 533 78 139097 252 969 140577 87 745 90 141049 60 65 184 556 642 751 142171 73 267 261 50 409 602 66 783 970 142600 378 462 771 144189 224 535 94 823 88 921 145037 65 205 20 849 69 146088 132 33 80 457 147042 171 221 542 76 880 957 60 148702 282 706 87 506 878 977 150855 786 856 150105 267 151032 309 86 933 62.

152294 502 692 747 153520 493 639 765 154257 416 75 710 45 53 860 155050 864 722 803 933 156390 568 157195 158120 372 403 704 974 159372 499 933 160015 197 379 125 39 92 511 16 35 88 679 89 827 921 161200 694 738 803 970 162181 215 41 656 83 919 98 162093 361 711 907 164256 594 612 59 746 821 929 165049 258 63 300 166152 585 875 167029 347 412 62 714 977 168057 267 416 34 606 169276 367 492 533 56 69.

(Ciąg dalszy na stronie 9-cj.)

Lekka atletyka

Bieg na przełaj 3500 m w Gnieźnie. W niedzielę 12 b. m. o godz. 12.15 odbędzie się w Gnieźnie szósty z rzędu bieg na przełaj o puchar K. P. W. Zdobyczenia wraz z wpisowym przyjmują do 10 maja włącznie ref. w. f. p. Budzbon, Gniezno, Oddział Drogowy P. K. P.

Zbiórka zawodników o godz. 11.00 na Hipodromie. Dla zawodników zamiejscowych noclegi zapewnione. Informacji przyjeźdnym udzieli dyżurny ruchu.

W Kolumbji (stan Montana) lekkoatletka Helen Stephens uzyskała w biegu na 50 metrów fenomenalny wynik 59 sek; wynik ten jest lepszy od oficjalnego rekordu światowego Mejlikowej — 6,4 s.

A. Z. S. Warszawa w Łodzi. Jak już po części donosiliśmy do Łodzi przyjeżdża w nadchodzącą niedzielę najsilniejszy zespół lekkoatletyczny A. Z. S. Warszawa w celu rozegrania towarzyskiego spotkania z drużyną lekkoatletyczną Ł. K. S. Program meczu przewiduje następujące konkurencje: biegi — 100, 200, 400 i 5000. Rzuty dyskiem, kulą i oszczepem. skoki — wżwyż i wdół, oraz sztafety — szwedzka i 4x100 mtr. Mecz powyższy odbędzie się na stadionie sportowym Ł. K. S. o godz. 11 przedpołudniem.

Piłka nożna

Wobec wyznaczenia do reprezentacji Polski Scherfkego i Fontowicza, ostatniego zastąpi na meczu z Krakowem Konieczny, Scherfkego na środku ataku Musielak. Na prawym łączniku grać będzie Kryszkiewicz.

Piłka nożna. Największym wydarzeniem będzie niezawodnie w nadchodzącą niedzielę międzymiastowy mecz piłkarski Warszawa Łódź w Łodzi. Reprezentacje obu miast są już definitywnie ustalone, tak więc Łódź wystąpi w identycznym składzie jak na meczu z Wrocławiem. Warszawa zaś w najsilniejszym zespole z nowozyskanymi nabytkami ze Smoczkiem na czele.

Klasa A. Najbliższe mecze z cyklu mistrzostw klasy A będą następujące: w sobotę, dnia 13 b. m. Wima — Ilakoah, i w niedzielę godz. 11 Ł. K. S. Ib — Makabi, Ł. T. S. G — Widzew Union-Turing — S. K. S. i w Pabjanicach P. T. C. — W. K. S.

P. K. O. Poznań nr. 200 149.

Echa zbrodni z czasów wojny światowej

Zajścia na pogrzebie ks. Pruskiego

Odruch społeczeństwa na wiadomość o rozstrzelaniu kapłana — Zarządzenie władz niemieckich — Lud chce brać udział w pogrzebie — Na policję sypia się kamienie — Krew sączy przez szpary trumny — Na pogrzebie — Bolesć matki — Wieńce i kwiaty na grobie

Kutno, dnia 8 maja.

Wiść o przywiezieniu do Łodzi ciała rozstrzelanego przez Niemców księdza Franciszka Pruskiego — lotem błyskawicy obiegła całe miasto. Tłumy ludzi, w którym przeważały kobiety, należące do katolickich związków i stowarzyszeń, wypełniły świątynię św. Krzyża i przyległy cmentarz kościelny oraz do kaplicy, w której spoczywała trumna ze zwłokami.

Fakt, że Żyd był główną sprężyną aresztowania i tragicznej śmierci kapłana-patrjoty wywołała wśród Polaków wielki odruch i nastroje antyżydowskie. Nastąpił solidarny bojkot wszystkiego, co było żydowskie. Za przykładem miasta poszła wieś, która wstrzymała się zupełnie od stosunków handlowych z Żydami.

Wielu włościan z okolic Łodzi, którzy wieziono ciała księdza, zdążyło tłumnie do Łodzi, aby wziąć udział w pogrzebie ofiary żydowskiej chciwości. Jednakże ostre zarządzenia władz niemieckich, nie pozwalające na urządzenie uroczystego pogrzebu, a tembardziej na odprawienie modłów żałobnych, wywołały niespotykane ruchy. Tłumy, nie zważając na obecność żandarmerji, głośno protestowały przeciw takim zarządzeniom i okrzykami dawały upust swojemu oburzeniu. Niemcy, w obawie przed poważnymi następstwami zwiększyli oddziały, przyznaczone dla utrzymania porządku. Na wydany rozkaz przez komendanta Łodzi, poczęto przy pomocy broni rozpraszać demonstrantów. Jednak uroczystości nie było w stanie złamać.

Nacierające wojsko przywitano kamieniami. Władze pod naporem agresywności tłumu zgodziły się wreszcie na urządzenie pogrzebu. Rodzina księdza zwróciła się do zakładu pogrzebowego o wynajęcie karawanu. Karawan był wolny, jednakże konie trudno było wynieść. Na tę wiadomość dorożkarze katolicy, mający postój swych dorożek w pobliżu kościoła, samorzutnie ofiarowali swe konie.

Tymczasem na cmentarzu kościelnym działy się straszne rzeczy. Żołnierze niemieccy, podejrzewając, że rodzina usunęła z trumny ciało księdza, by pochować je osobno, bez wiedzy władz, usiłowali skontrolować, co trumna naprawdę zawiera. Jeden z Prusaków na prośby rodziny, aby nie obchodził się brutalnie ze zwłokami,

Dom, w którym w okresie rozgrywanej się tragedji ks. Pruskiego mieszkał Żyd Szwarcenzer.

przy wynoszeniu trumny z kościoła na cmentarz, rzekł z wściekłością:

— Wy przekłóci rozbójnicy, plasek w trumnę wsadziłcie, aby tego szpiega rokrjemu pochować...

Do iero kiedy w obluźnionej trumnie, przez stałe przenoszenie i obijanie powstały szpary, a z nich sączyła się krew, Prusach zaklął i uwierzył.

Na widok krwi, wydobywającej się szparami z trumny, tłum zastąpił w przerażeniu, by po chwili wybuchnąć lamentem i płaczem. Przerwano kordon wojska, odgradzający tłum od trumny, i jęto ścierać chusteczkami płynącą z trumny krew kapłana męczennika.

Nadjechał wreszcie zaprzężony w dorożkarskie konie karawan, na któ-

rym ze czcią umieszczono trumnę ze zwłokami. Tłum wiernych uformował pochód, chcąc towarzyszyć szczątkom na miejsce wiecznego spoczynku, jednakże wojsko oddzieliło wszystkich od karawanu, dopuszczając tylko najbliższą rodzinę.

Znowu powtórzyły się gwałty i rozpraszanie tłumów przy użyciu karabinów. Wobec tego zebrana ludność pozornie rozeszła się, aby w tajemnicy, bocznymi ulicami podążyć na cmentarz, i tam oczekiwać nadejścia konduktu.

Karawan ruszył z pod kościoła w towarzystwie szpalieru żandarmów, uzbrojonych w karabiny z obnażeniami bagnietami. Za nim postępował bólem złamani rodzice, siostry i bracia.

Na cmentarzu ekscesy ponowiły się znowu. Żandarmi nie chcieli dopuścić do uczestnictwa tłumów w pogrzebie. Po wielu trudach, dotarło do miejsca, gdzie świeżo wykopana mogiła miała przyjąć do wiecznego snu ciało niewinnie rozstrzelanego księdza. Nie pozwolono na żadne mowy i modły ze strony duchowieństwa, a służbie cmentarnej nakazano szybkie spełnienie obowiązków pogrzebania ciała.

Kiedy wpuszczono do dołu trumnę ze zwłokami i pierwsze grudki ziemi ze stukiem zaczęły upadać na wieko, matka księdza-bohatera zemdała. Przyjaciele i znajomi z trudem przekonywali rodzinę, że winna wrócić do domu. Ból i rozpacz matki nie da się tu opisać. Siłą musiano ją oderwać od świeżo usypianej mogiły.

Już w dniu następnym, na pustyni i gołym grobie ukezały się pierwsze wiązanki kwiatów, położone przez nieznaną ludź, a w następne do grobu księdza-męczennika ciągnęły nieprzerwanie liczne pielgrzymki. Grób zasypany został wieńcami i kwieciami.

W ten oto sposób zeszedł z tego świata kapłan-bohater, człowiek wielkiej Wiary i wielkiego serca. Juda-szowski plan Żyda Szwarczenzera został zrealizowany. Zaraz zobaczymy, jaki Bóg zgotował mu za to los.

(Ciąg dalszy nastąpi)

NIEOFICJALNA WIZYTA

Wczoraj rano przyłzył do Warszawy, w drodze do jednej z miejscowości kuracyjnych w Polsce, p. ezydent republiki estońskiej, p. Paets. Na dworcu warszawskim powitał p. prezydenta Paetsa (x) przedstawiciel min. spraw zagranicznych R. P., hr. Romer (xx) oraz przedstawiciele poselstwa estońskiego w Warszawie.

Fot. Jajkowski — Warszawa

31 281 483 500 344 110282 300 401 870 931
111111 222 37 438 89 631 112039 78 142 85
205 64 513 31 675 780 823 113003 209 92 444
587 676 850 71 81 916 48 48.

114007 388 512 24 82 91 678 743 40 849
926 70 115069 92 123 221 394 417 39 671 726
820 43 50 116021 135 73 203 90 309 40 420 33
536 638 708 84 808 18 932 117080 96 535 97
703 90 98 854 118039 43 385 494 549 51 78 616
704 972 119075 153 212 57 324 573 625 61 726
36 812 972 120308 524 39 629 88 895 121070
72 178 315 37 49 67 518 606 30 39 791 857 977
122009 70 308 35 424 521 41 49 607 795 870
950 123019 444 51 563 79 774 870 917 124189
255 378 91 605 46 764 810 48 919 125033 246
76 414 31 84 568 647 717 32 99 925 84 126021
99 97 114 74 312 462 585 729 127159 294 331
435 41 611 60 777 820 65 921 45 98 128036
480 690 765 832 95 903 20 129009 33 153 55
287 337 411 50 797 824 130183 526 98 707 13
18 801 61 90 131028 91 225 41 372 90 612 985
132039 270 477 585 738 891 947 63 133121 219
305 80 444 78 514 613 919 124021 52 57 183
253 415 627 65 97 718 48 75 87 135176 349 413
553 89 90 607 26 904 136016 106 55 92 297
134 60 565 818 83 137079 93 141 93 217 23 43
91 433 69 548 74 667 93 724 70 852 61 905
128003 97 284 305 415 14 19 24 63 98 97 529
717 41 807 30 43 67 129004 413 82 924 700 7
901 27 85 97 98 110032 52 127 267 367 464
540 613 759 70 814 58 901 18 111003 8 178 239
111 91 626 35 85 93 803 65 908 112041 113 258
461 804 47 90 719 118102 22 39 203 57 58 500
16 61 659 824 31 95 996 111018 174 215 384
405 861 72 932 115014 40 181 310 18 617 717
92 828 78 99 023 29 46 148031 203 41 85 359 89
490 93 510 691 730 59 501 41 147085 142 220
211 74 437 48 631 92 721 84 889 933 148027 102
313 595 694 830 913 41 110021 22 39 118 30
41 234 374 515 19 49 71 91 618 21 714 957 99
150033 91 220 37 672 713 49 884 943 151133
246 68 352 87 525 34 652 867 967

152192 257 72 343 49 82 59 426 46 57 65
644 770 802 66 153013 160 274 81 95 303 437
88 515 606 716 90 937 43 87 154079 93 97 151
67 207 472 583 91 816 19 40 58 74 938 85
155003 45 100 29 229 34 36 390 413 591 92 627
76 714 803 52 156210 474 500 608 15 96 722
61 843 85 980 157112 30 89 226 37 74 317 478
874 158112 346 575 888 966 97 159068 362 121
742 43 49 160021 48 187 91 305 416 77 358 893
819 161043 58 101 8 231 78 312 65 428 42 609
788 875 936 162034 65 67 123 267 357 585 616
712 48 98 848 98 943 92 163137 92 215 37 68
325 448 541 65 71 647 92 901 21 164032 437
560 63 64 683 767 165076 250 52 75 315 73 456
605 91 711 76 811 96 964 89 92 166046 100 38
54 76 99 350 508 21 57 71 79 714 814 37 52 72
922 74 167042 144 81 379 426 502 45 76 98
609 56 926 168111 215 379 432 57 577 883 90
751 78 169312 514 616 19 28 742 56 170019 43
190 212 65 357 68 483 527 36 42 171045 127 70
295 584 669 711 834 907 172175 274 93 341 442
97 98 320 605 74 790 930 173072 125 261 430
36 556 775 915 174112 590 790 175019 44 103
20 213 16 94 346 70 194 603 701 92 99 898 91
176009 127 63 67 384 401 541 98 758 815 58
976 177012 48 55 71 123 29 35 225 37 323 617
49 76 763 883 178017 28 54 99 261 91 436 73
561 602 757 179022 374 501 711 49 57 842 71
180126 244 67 80 339 420 26 80 83 803 34 915

71 151025 96 130 45 268 363 100 719 57 95 902
56 956 70 132384 535 92 661 77 26 801 16 956
183167 78 207 85 96 457 82 594 736 82 843
151233 560 601 963.

CIĄGNIENIE DRUGIE.

Po 200 zł na n-r-y:

151 271 91 653 764 1225 304 464 78 803 935
2476 547 66 743 933 3088 680 700 23 42 939
4174 293 363 440 722 53 5158 319 456 710 14
6189 392 787 936 921 7101 514 802 95 8115 273
634 594 9131 214 309 59 517 10271 307 525 779
808 972 11393 530 40 57 12016 319 41 419 514
733 807 928 13119 11027 647 99 15002 14 21 97
128 264 375 449 920 16353 453 83 750 17293
447 602 955 15193 246 517 727 843 987 19282
519 683 700 20367 641 22002 31 47 280 689 764
985 23134 200 50 24128 206 61 440 598 717 81
25046 513 529 944 83 26031 351 430 57 534 647
803 27086 135 402 559 733 70 28078 165 88 263
618 757 530 29133 93 349 493 719 898 30785
590 775 993 31279 401 35 593 932 32669 71 309
22 33039 34 182 474 509 99 34204 360 412 798
35008 322 418 510 64 653 776 98 801 36002 5
81 521 878 37222 400 921 59.
33143 209 701 909 39041 90 268 417 759 63
921 40313 41309 505 36 62 620 32 38 87 95
821 943 42126 315 772 912 43043 230 372 618
873 907 44171 778 93 835 45453 55 78 985 48069
154 203 08 434 651 47027 310 463 544 944 48181
343 485 507 610 734 49153 416 45 85 807 12
50156 77 338 597 655 51647 740 908 52356 607
741 98 53075 507 825 41 953 51040 144 315 93
409 623 70 925 55395 653 931 53127 63 250
453 610 547 70 57081 141 219 397 719 58048
174 234 483 648 726 84 84 59143 85 261 482 503
714 808 23 933 60101 23 802 52 72 943 61010
62 175 347 505 735 90 875 62368 63503 89 945
51 64018 153 311 75 065 895 65063 765 826 945
68009 165 224 260 503 63 600 717 908 67390
753 54 85 934 68086 136 78 228 357 453 522
637 55 90 69094 330 445 657 72 90 70037 38 64
244 891 509 71137 51 314 41 72041 105 648 99
745 850 94 73211 34 307 17 415 22 582 702 21
74157 75 254 91 392 633 75045 223 931.
73313 603 952 99 77855 718 96 350 933 78028
250 71 590 783 79121 298 529 61 920 58 80150
649 774 90 958 81149 251 69 370 882 82486 628
889 83391 201 307 499 758 914 84054 290 424
594 732 984 85715 86440 87398 607 76 708 810
88325 409 506 99 89093 401 878 945 55 90135
289 401 716 91 91018 706 11 66 92102 35 289
405 654 98 98054 231 534 94068 94 95253 641
96109 268 69 355 68 559 726 934 97100 15 109
10 814 98424 525 770 317 31 937 54 90 99703
829 100163 396 446 530 80 978 101090 443 530
732 825 102073 221 467 732 876 934 103029 33
166 212 445 104157 293 482 571 601 105063
924 102040 180 291 352 436 535 40 793 107022
702 802 95 980 108118 204 25 69 810 44 49 978
109911 54 176 334 78 473 998 110036 44 231 61
525 111088 325 500 847 939 112112 388 493 657
113037 559 85.

114223 57 951 115041 177 242 799 116377
527 816 951 117450 540 81 627 734 118333 962
119001 53 116 253 352 133 611 922 24 120020
22 277 333 525 36 702 99 875 938 92 121016
355 779 122116 36 56 422 580 986 919 123098
228 323 47 590 124024 81 229 321 430 711 90

803 47 63 992 125029 126240 446 787 916 26
127245 799 893 23 980 128229 73 319 80 455 550
719 910 129178 237 316 23 483 544 47 701 850
150216 398 447 993 131049 121 442 513 613 57
894 905 61 12075 258 422 51 629 053 133268 526
67 646 900 82 134167 94 409 555 733 837 81
135007 152 213 762 136327 400 51 825 137085
502 656 799 928 138104 83 591 658 997 139169
466 572 623 852 970 140060 255 423 632 881
141079 344 632 142180 307 77 763 884 88
143131 373 444 849 144111 531 647 884 987
145228 315 521 700 895 146146 234 488 596
951 74 147066 456 538 148101 47 76 349 413 61
93 509 719 149078 119 743 802 150046 148
151289 733 843 919.

152073 148 366 892 153592 907 154376 485
609 19 62 827 76 155168 97 251 837 156054 636
888 909 94 157163 239 158128 483 721 75 96
829 62 159207 50 77 328 433 92 740 831 160118
57 222 471 566 71 641 45 972 161105 407 826
958 84 162214 329 604 814 33 163675 840
164015 122 48 727 980 165097 214 470 617 704
166158 581 709 90 98 972 167090 217 634 72
720 82 168499 573 945 70 169374 546 51 91 95
689 700 170113 53 405 638 713 820 171062 128
277 361 893 172418 907 97 173216 470 555 69
81 650 729 973 174156 223 29 315 608 175153
847 744 176031 87 98 305 26 727 56 837 177115
327 93 540 91 716 178117 538 78 634 764 179153
580 703 180137 603 42 55 958 83 181073 213
684 182007 634 70 744 862 183022 187 210 522
786 812 79 184029 37 88 226 620 21 831.

Kto wygrał 100 tys. zł?

Warszawa. (Tel. wł.) W ciągu dnia Loterii Państwowej większą wygrana padła na następujące numery:

100 000 zł — 69 572.
50 000 zł — 152 108.
10 000 zł — 28 427, 113 247, 140 235.
5 000 zł — 292, 35 487, 46 840, 64 733,
69 431, 99 885, 124 991.
2 000 zł — 868, 712, 961, 2 086, 55 349,
61 867, 82 574, 60 904, 122 624, 151 066,
106 583, 104 972, 102 712.